









DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

ANUL 28, NR. 693, MAI 2025

Editorial

Sufletul trandafirilor

Frumoasă lună Mai, bine ai venit pe meleagurile noastre, cu toată încărcătura ta de lumină și culoare!

Te-am așteptat cu brațele deschise și cu speranța că vei pune capăt dezordinii naționale și mondiale, în care plutim cu sufletul în derivă, de mai multă vreme. Te-am întâmpinat cu bucurie, fiindcă ne umpli grădinile cu trandafiri, acești mesageri ai poveștilor de dragoste trăite sau imaginate, pierdute sau câștigate, flori a căror vechime se piede în negura veacurilor.

Trandafirii au supraviețuit epocilor, martori tăcuți ai unor vremuri prea repede curgătoare. Am citit undeva, de curând, că au fost descoperite fosile de trandafiri, lucru care demonstrează că aceste magnifice flori existau și în urmă cu 35 de milioane de ani. Putem spune că în fiecare petală de trandafir se ascunde o amintire a lumilor străvechi, o șoaptă a naturii reînviate, care ne întărește credința că adevărata frumusețe nu piere niciodată. Poate că și din acest motiv, până și în cele mai îndepărtate colțuri ale omenirii, trandafirul este perceput ca un simbol suprem al iubirii, al pasiunii, al promisiunilor tainice.

Când dăruim un trandafir, oferim de fapt ceva mai mult decât o floare; oferim o părticică din istoria umanității, un gest care a traversat milioane de ani, ca să ajungă în mâinile cuiva drag. Este un dar simbolic, încărcat de emoție, purtat pe aripile timpului și păstrat viu în speranța omenească. Pentru că frumusețea și iubirea adevărată nu au moarte.

*

În urmă cu doar câțiva ani, pe plan local, s-a luat hotărârea ca „ Zilele Municipiului” nostru să fie sărbătorite nu în septembrie, ci în Mai, „luna florilor”, luna din calendar care scoate în evidență, în cel mai înalt grad, frumusețea, culoarea, lumina și prospețimea naturii renăscute (ambele omagieri, tot în preajma unor mari sărbători creștine: *Sfânta Maria*, respectiv, *Sfinții Mari Împărați, Constantin și mama sa, Elena)*.

Teleormănenii au mai avut un prilej de sărbătoare, în acest răstimp, pe care nu l-au ratat: împlinirea a 584 de ani de la prima atestare documentară a județului nostru (14 mai, 1441).

Atâtea activități culturale au fost inițiate, în această perioadă, de către instituțiile abilitate, încât am perceput luna Mai ca pe o continuă sărbătoare a spiritului. La nivel municipal, s-au desfășurat interesante acțiuni care au pus în lumină dragostea localnicilor pentru orașul lor. În județ, în multe localități, în locuri special amenajate: biblioteci, școli, platouri în aer liber..., s-au petrecut evenimente culturale, care au evidențiat tot ce are mai de preț acest meleag străvechi, binecuvântat de Dumnezeu.

La mulți ani, Teleorman! La mulți ani, Roșiorii de Vede!

La mulți ani, teleormăneni, oriunde vă aflați!

Domniţa NEAGA

Zilele Municipiului Roșiori de Vede - ediția a XXV-a -



În fosnetul castanilor acoperiți de albul florilor, al rozelor care își desfac parfumul sau al pădurii seculare de dincolo de râul ce alunecă molcom spre Danubiu, orașul îmbracă haine de sărbătoare. Sărbătoarea locală „Zilele Municipiului”, ediția a XXV-a, o sărbătoare a tuturor, menită să adune oamenii, să creeze legături, să pună în lumină multiplele valențe ale comunității roșiorene, într-un moment aniversar, marcat de împlinirea a 640 de ani de la prima atestare documentară a localității și 30 de ani de când orașul Roșiori de Vede a fost declarat municipiu.

În acest context, Primăria Municipiului Roșiori de Vede prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport au pregătit o serie de evenimente cultural artistice și sportive, astfel încât roșiorenii să simtă că sunt oamenii acestui loc, iar orașul lor merită să fie sărbătorit!

• Ziua Porților Deschise la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”

Zeci de elevi roșioreni au trecut pragul muzeului din orașul ce își aniversează 640 de ani de la prima atestare documentară.

Astfel, elevii de la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”, însoțiți de prof. Aurelia Rădășanu, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, însoțiți de prof. Maria Mitroi și prof. Daniela Bria, și Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, însoțiți de prof. Victor Osăceanu, au aflat despre eroismul căpitanului aviator Gheorghe P. Stănică, despre faptele de vitejie ale Armatei Române, vizitând expoziția *„Legături roșiorene – căpitan aviator Gheorghe P. Stănică”*. Prezentarea expoziției a fost făcută de gl. lt. (r) Valentin Becheru, prof. Mihai-Atanasie Petrescu și muzeograf Veronica Cojocaru.



• „Bătălia cărților”

„Bătălia cărților” este numele Concursului Național de Lectură care se desfășoară în bibliotecile publice din țară, coordonat la nivel național de Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România și Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj - inițiatoarea acestuia.

Continuare în pag. 4

Text: **Aurelia BĂRBUȚ, Florina CARVACI, Veronica COJOCARU, Elvira STÂNGĂ, Adrian BURACU, Marinela RUȘANU**
Foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ, Elvira STÂNGĂ, Daniela ARGEȘEANU, Florina CARVACI, Mihaela BALTAC, Monica TUINETE**

Zilele Județului Teleorman

• Spectacol impresionant la Roșiori de Vede chiar de Ziua Județului Teleorman!

„Dacă Egiptul este un dar al Nilului, Teleormanul arheologic este un dar al celor 16 cursuri de apă ce-l străbat”, spunea Ioan Spiru și, pe bună dreptate, ar trebui să fim mândri de locurile acestea pline de istorie și frumusețe. Teleormanul sau „Pădurea nebună” sau „pădurea cumenilor, din care s-a păstrat ca mărturie în partea de nord a județului, în satul Plopi, până în anul 2010, când a fost smuls din rădăcini, în urma unei furtuni, cel mai bătrân stejar din țară.

Teleormanul, cu porțile sale la Dunăre, cu pădurile de stejar, cu pădurile de salcie și plop, cu dealurile înverzite și câmpiile roditoare, cu zăcămintele de petrol, cu Rezervația naturală Ostrovul Mare (Islaz), cu Rezervația naturală Pădurea Cornetu – comuna Troianu recunoscută pentru vestitul bujor românesc și alte 60 de specii de flori, cu personalitățile sale care merită evocate, cu obiceiurile și tradițiile locurilor ce ar trebui și mai mult promovate pentru a fi cunoscute oamenilor de aici și din toate colțurile lumii.

Conștienți de aceste lucruri și călăuziți de sentimentul apartenenței la acest spațiu românesc, Primăria Municipiului Roșiori de Vede și Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport au organizat, în perioada 12-14 mai 2025, Zilele Județului Teleorman, 584 de ani de la prima atestare documentară.

În cadrul manifestării, au avut loc vizite la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”, expoziții de carte la Biblioteca „Gala Galaction”, o șezătoare pregătită de cursantele Atelierului de Creație al Casei de Cultură (cu participarea senioarelor: Lucreția Vintilă, Coca Florica Dună, Nușa Băltoiu, Eleonora Bojan, Katy Coacă, Dana Tătărici,



Marga Neagu, Geta Isar, Sanda Oană, Iuliana Voicu, Nela Diță, Cristina Becheru, Veronica Cojocaru, Ioana Bengea, Gina Staicu, Ramona Nedelea, Olimpia Vișan, Nicoleta Burcescu, Lidia Cornea, Nicoleta Ignat, Iuliana Pena, Julia Fores, Flori Vișan, precum și a juniorilor: Ingrid Boboc, Andrei Gheorghe, Daria Bibelea, Mihaela Voicu, Cosmina Stoica, Maia Băltoiu, Denisa Ionescu, Miruna Cazan, Iris Tătărici, Delia Stegaru și Natalia).

Însă, în data de, 14 mai, de ziua atestării documentare

Continuare în pag. 5

Text și foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Florina CARVACI, Marinela RUȘANU**

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

• *Dezbatere între liceeni, lecție de democrație activă de Ziua Europei!*

Cu ocazia Zilei Europei, elevi din mai multe licee teleormănene s-au întâlnit la Roșiuri de Vede pentru dezbaterea-concurs *„Uniunea Europeană - 75”* organizată de centrul EUROPE DIRECT Teleorman, competiție dedicată valorilor europene, unității și rolului tinerilor în construcția viitorului UE. Evenimentul a reunit voci tinere, idei proaspete și un spirit autentic de dialog, demonstrând că implicarea civică începe din băncile școlii și că Europa are viitor prin tinerii săi.



Competiția, dedicată elevilor clasele IX-XII din liceele teleormănene, a adus la start șase echipe, coordonate de câte un profesor sau bibliotecar. Echipele au răspuns la o succesiune de 20 întrebări despre trecutul, prezentul și viitorul UE, despre ce este și cum funcționează Uniunea Europeană, prioritățile UE pentru perioada 2025-2029, Conferința privind Viitorul Europei, Anul European al Tineretului, alegerile europene etc.

Aurelia BĂRBUȚ, Marinela RUŞANU

Continuare în pag. 8

„Când uitarea nu uită”

Când vorbim despre istoria aviaţiei române, Roșiorii de Vede este unul dintre reperele cele mai importante, mai ales în contextul celui de-al Doilea Război Mondial. Nu doar că orașul a găzduit o unitate legendară a aviației de vânătoare, dar în Cimitirul Eroilor își dorm somnul de veci doi eroi: căpitanul aviator



Gheorghe Stănică şi sublocotenentul aviator Gheorghe Cristea, căzuţi în luptele duse pentru apărarea teritoriului naţional din anul 1944.

Cu precădere în ultimii treizeci de ani, istoricii în aviaţie încearcă să aducă la lumină documentele prin care să restituie biografiile aviatorilor militari. Au fost publicate cărţi

Continuare în pag. 5

Aurelia BĂRBUȚ
Foto: **Tedy STÎNGĂ**

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

1.04.2025 – Ziua păcălelilor. Adevărat sau nu, unii și-au exprimat convingerea că originile Zilei păcălelilor pot merge până la narațiunea potopului din Geneză. Într-o ediție din 1908 a Harper's Weekly, caricaturistul Bertha R. McDonald a scris: „Autoritățile o sprijină cu putere referitor la vremea lui Noe și a arcei lui Noe. *Public Advertiser* din Londra din 13 martie 1769 a tipărit: „Greșeala lui Noe care a trimis porumbelul din corabie înainte ca apa să diminueze, în prima zi a lunii aprilie, și pentru a perpetua amintirea acestei eliberări s-a considerat potrivit, oricine a uitat o împrejurare atât de remarcabilă, ca aiurea să-i pedepsească trimițându-i într-o misiune imposibilă, asemănătoare cu acel mesaj, potrivit căruia, pasărea a fost trimisă de către patriarh” (Wikipedia). Curioasă interpretare! zici.

4.04.2025 – „Dacă ți se cere să mături străzile, ar trebui să faci asta cu același avânt cu care a pictat Michelangelo, Bethoven și-a compus simfoniile, sau Shakespeare și-a scris sonatele” (Martin L. King, Jr.).

7.04.2025 – Ziua Mondială a Sănătății. Ziua de naștere a Aureliei Bărbuț – șef Serviciul pentru Cultură Educație, Creație și Sport, jurnalist, publicist, promotor cultural… pentru tine, Omul potrivit la locul potrivit, la timpul potrivit.

* Zăpadă, soare, ploaie. Incredibil, dar adevărat! Trei anotimpuri și-au disputat temperaturile, și-au etalat frumusețea într-o adevărată paradă meteo.

8.04.2025 – „Înțelepciunea este o binecuvântare universală. Poate exista oricând și oriunde. În orice individ sau în orice crez. Dăruiește omenirii o valoare ce-i depășește, cu mult, insignifianța în marea schemă a lucrurilor. Dăruiește o aură de glorie acestei micuțe planete” (Pam Brown).

9.04.2025 – Minus trei grade. Temperaturi de iarnă.

13.04.2025 – Floriile. „Vin Floriile cu soare și soarele cu Florii”! Un soare primăvăratic, și nu prea. Ceva plutește în aer. O tristețe, o frică sau poate mai multe frici, o nerealizare, o nealiniere la ordinea universală a lucrurilor sau o incapacitate de a descifra diferența dintre cei care vor să fie și cei care sunt cu adevărat.

18.04.2025 – „Fermierii cumpără din ce în ce mai greu terenuri agricole. Piața terenurilor s-a schimbat dramatic din 2020, în special în Europa. Noi factori determină prețurile, iar fermierii sunt victimele acestei dezvoltări. Experții avertizează că agricultura pierde din ce în ce mai mult teren la propriu în fața altor cumpărători mai puternici, precum dezvoltatorii imobiliari și investitorii din domeniul energiei. Oferta este limitată și prețurile cresc vertiginos de la an la an” (agrointel.ro).

19.04.2025 – De acasă: „să pui să mănânci ceva, să nu te spurce cucu'. Nu a cântat până acum. De ce n-o fi cântat!!? că e timpu”, a zis și mesteca atent, cu o lingură de lemn într-un vas în care fierbeau ouăle de Paști și în care adăugase tot felul de plante pentru a le colora frumos, dar și pentru a evita toxicitatea substanțelor chimice, așa cum îi spusese una din strănepoate, medic la un spital din București.

20.04.2025 – „Veniți de luați lumină!” este cea mai frumoasă chemare rostită vreodată. Luați lumină pentru suflet, nu flacără pentru lumânare. Să ne veselim duhovnicește de praznicul Sfintei Învieri a Domnului nostru Iisus Hristos și să înviem împreună cu El întru slava Dumnezeirii Sale!” (credeîntine.ro).

21.04.2025 – Papa Francisc a murit! Vaticanul a început, luni seară, rugăciunea Rozariului în Piața Sfântul Petru, pentru Papa Francisc, care a murit la o zi după ce a oferit ultima sa binecuvântare din piață în Duminica Paștelui. Săptămâna Luminată, care urmează imediat după Paște, este una dintre cele mai importante și pline de semnificație perioade din calendarul orthodox. Este o săptămână a bucuriei, a biruinței vieții asupra morții și a luminii asupra întunericului. În această perioadă, slujbele bisericești sunt pline de lumină, iar ușile împărătești ale altarului rămân deschise în semn de deschidere a Raiului pentru toți credincioșii. În acest context sacru, există credința profund înrădăcinată în tradiția ortodoxă: cei care se sting din viață în Săptămâna Luminată merg direct în Rai” (playtech.ro).

23.04.2025 – Andreea Răsuceanu: „O carte, dacă e bine scrisă și vie, va reuși să se impună, atât la noi, cât și pe piețele străine” (adevărul.ro)..

Florina CARVACI
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Citatul lunii

„...Biserica ridică neîncetat la EL gândurile noastre... vom striga împreună cu Apostolul: «Domnul meu și Dumnezeul meu! Aici, înaintea altarului, pipăi trupul Tău răstignit, aici văd sângele care a curs din coastele Tale: numai Tu și nimeni altcineva să fie Domnul meu, în toate zilele vieții mele!»”.

(Predici, Sfântul Inochentie al Penzei - din *Fiecare om este născut pentru Cer*).

Rubrică îngrijită de dr. **Adriana MIU**

Trăire creștină

Rugăciunea la vreme de oboseală...

Nu este o noutate faptul, constatat de cei mai mulți, că trăim într-un timp al agitației în care totul se succedă cu o repeziciune, în care zilele sunt parcă mai scurte, iar nopțile ne sunt furate de neliniște, insomnii, anxietăți, gânduri despre neîmplinirile tinereții și altele asemenea lor.

În tot acest peisaj „apocaliptic”, ni se cere de către biserică să ne rugăm „neîncetat”, ca și cum rugăciunea o putem separa de tumultul vieții de zi cu zi. Ținând cont de faptul că politically correct putem despărți judecătorul de omul care judecă ca și cum avem într-o persoană două entități; putem despărți profesorul de omul, tatăl sau copilul din spatele profesorului; putem despărți orice ne convine pentru a genera păreri, ideologi și teme de contraziceri neîncetate.

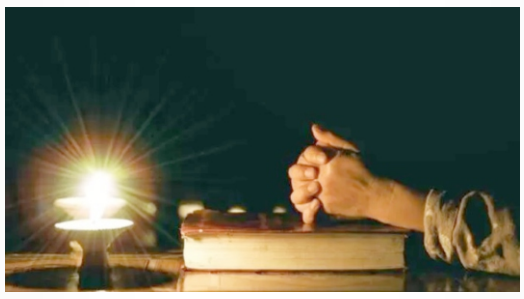

Dar experiența vieții spirituale ne arată că nu putem despărți rugăciunea de viața pe care o trăim. Sfinții părinți vorbesc de o rugăciune curată, întinată și rugăciune furată după cum ne este viața, curată, întinată și furată, grăbită.

Atunci când, mai devreme sau mai târziu, forțele care ne permit să punem stavilă contra gândurilor pentru a ne proteja ne abandonează, avem de înfruntat trecutul nostru, mai îndepărtat sau mai recent, însă ne va fi greu să fim de acord cu faptele ce le-am făcut. Înarmându-ne cu spirit de decizie și curaj, îi vom putea veni de hac, astfel încât nu numai eul nostru superficial ci și cel profund să fie transformate.

Vom vorbi despre această stare de oboseală atât exterioară cât și interioară, a trupului ca și a sufletului, care se instalează odată cu trecerea anilor și evoluția vieții, indiferent la ce vârstă ar fi. Deseori, forțele de concentrare ale duhului nostru la rugăciune ne lipsesc. Vrem să ne rugăm, dar ne simțim prea slabi; inima noastră e sfâșiată, dar sufletul nostru ezită. Imaginați-vă un loc liniștit peste care bate o briză ușoară. Toată suprafața freamătă și nu reflectă nici cerul nici pământul; cât despre profunzimi, ele rămân calme, neatinse de acest vânt. Noi suntem deseori ca acest lac, profunzimile noastre rămân limpezi și liniștite, dar la suprafață se dezlănțuie un asemenea val, încât nu mai există niciun mijloc de a ne aduna gândurile și sentimentele. Ce vom face atunci?

Iată acest sfat primit de la un autor, Mitropolitul Antonie de Suroj, la care țin foarte mult, pentru care îi sunt profund recunoscător. El descrie astfel o experiență pe care a moștenit-o de la părintele lui duhovnic. Așez pentru cititori cuvintele lui: „El, duhovnicul meu, m-a sfătuit ca, înainte de a merge la culcare, să fac cinci închinăciuni - nu se pune problema să le facem în camera unde ne vom ruga sau într-una specială, ci de a ne așeza în fața lui Dumnezeu și „de a ne închina Lui în duh și în adevăr” (In. 4, 24), din toată ființa noastră și a zice „Doamne! pentru rugăciunile celor ce mă iubesc, mântuiește-mă și mă ocrotește.” Apoi, îmi zicea părintele Atanasie, așază-te pe pat, nu te împotrivi duhului tău ci amintește-ți de toate persoanele ale căror chipuri apar în memoria ta, ale tuturor celor care te iubesc. Noi avem, fiecare dintre noi, persoane care ne iubesc, care, aici pe pământ, cu adevărat, cu toată sinceritatea, ne vreau binele, care visează să ne vadă împliniți, să creștem la vocația desăvârșită de om și de creștin. Și de fiecare dată când memoria noastră evocă numele și imaginea uneia dintre aceste persoane, dăm slavă lui Dumnezeu pentru că efectiv există pe pământ sau în cer (dacă acea persoană a „adormit”) o persoană ca aceasta și îi cerem lui Dumnezeu să ne binecuvinteze pentru dragostea sa. Antrenând astfel amintirile, fără a scormoni în memorie, lăsăm imaginile să apară liber. Ne vor apărea atunci apropiații noștri, părinții, cei pe care i-am întâlnit de curând și care ne-au iubit cu o iubire sinceră. Apoi vor apărea, poate, sfinții apropiați inimii noastre, pe care îi cinstim în mod special. Ei vor apărea într-o lumină nouă, lipsită de orice „obiectivitate”, căci ei au o relație personală cu noi. Nu vor face aceasta doar pentru că îi iubim, ci pentru că ne-ar fi imposibil de a face ceva dacă ei nu și-ar întoarce fața spre noi, dacă dragostea lor, grija lor față de noi nu ne-ar mișca inima… Fiecare dintre noi poate evoca pe Sfântul Ierarh Nicolae Făcătorul de minuni, Serafim de Sarov sau alți sfinți. Fiecare dintre noi poartă numele unui sfânt și se găsește legat de acest sfânt sau de această sfântă pentru totdeauna. Din momentul Botezului nostru, acest sfânt sau această sfântă se roagă pentru noi, se gândește la noi, ne înconjoară cu dragostea sa, cu o dragoste pe care noi rareori o întâlnim pe pământ. În sfârșit, vor apărea încă, poate, alți sfinți, a căror viață am citit-o sau am auzit vorbindu-se despre ei, a căror icoană ne-a emoționat, care vor fi intrat în viața noastră și ar fi transformat-o oarecum…

După aceasta, să adormim. Intrăm astfel în somn însoțiți de sfinți. Iar deasupra acestei adunări a sfinților este Dumnezeu cel Viu și Maica lui Dumnezeu. Atunci se va realiza în noi cuvântul din Vechiului Testament „Eu dorm, dar inima mea veghează” (Cânt. Cânt. 5, 2), această inimă este vie. Doar conștiința mea se stinge, dar inima bate, în comuniunea dragostei cu lumea celor vii și cu lumea celor morți, pentru care nimic nu se trăiește în afara dragostei și în care toți ne iubesc cu o dragoste inepuizabilă.”

Aceasta este la îndemâna întregii lumi. Rostiți: „Doamne, pentru rugăciunile celor care mă iubesc, mântuiește-mă și mă ocrotește”. A ne aminti de dragostea care a făcut posibilă viața noastră, o putem face fără prea mari eforturi. Oricare ar fi greutățile care apasă pe umerii noștri, oricare ar fi epuizarea noastră cauzată de oboseală sau boală, oricât ar fi de împrăștiat duhul și starea noastră nervoasă, această modalitate de a adormi e întotdeauna posibilă.

Preot **Eugen Cătălin PĂUNESCU**
Consilier Administrativ-Bisericesc – Episcopia Alexandriei și Teleormanului
Foto: Sursa Internet

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Dacă Ministerul (MEC) a interzis cadrelor didactice să primească flori cu ocazia evenimentelor școlare de la elevii lor, producătorii de flori s-au orientat către alte grupuri de cumpărători și au cultivat flori în ghivece, în cantități și sortimente din ce în ce mai mari.

Am observat că anul acesta pe piața roșioreană s-au înmulțit vânzătorii de flori la ghivece, fapt de apreciat.

La prânz

Pe mulți concetățeni i-am auzit văicărindu-se de varietatea și cantitatea de iarbă din gospodăriile lor în această primăvară. O altă caracteristică a primăverii noastre de anul acesta este întârzierea apariției vieții vegetative, muguri și frunze, la mulți arbuști și arbori, cu mare întârziere, de zeci de zile, față de ciclul lor normal.

În amurg

Se apropie sfârșitul anului școlar 2024-2025 și, totodată, sfârșitul lucrărilor de reabilitare termică moderată a Școlii „Mihai Eminescu” din oraș.

E o școală cu mulți elevi foarte buni la învățătură și merită să primească mai multă căldură și din partea organelor administrative.

Prof. **Gheorghe TUTCĂLĂU**



DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport
Aurelia Bărbuț
Colectivul de redacție:
Redactori: Florina Carvaci, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Gabriel Argeșeanu, Monica Tuinete
Colaboratori: Domnița Neaga, Iulian Bitoleanu, Liviu Nanu, Mihai-Atanasie Petrescu, Cristian Gabriel Moraru, Bianca Tutunaru, Argentin Șt. Porumbeanu, Ion Scarlat, Gheorghe Tutcălău, Eugen Cătălin Păunescu, Adriana Miu, Petre Bozdoc
Tehnoredactare: Vladimir Mutu
Culegere texte: Aurelia Bărbuț, Florina Carvaci, Monica Tuinete
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54-56, Roșiori de Vede, Teleorman, Telefon: 0247/460619, e-mail: drum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

AERONAVE ISTORICE RESTITUITE:

THE BATTLE OF BRITAIN MEMORIAL FLIGHT (II)

Supermarine Spitfire este poate unul dintre avioanele legendare ale tuturor timpurilor. A fost făcut celebru de performanţele sale, de filmele în care a fost pus să „joace”, dar şi de „Marele Circ” al lui Pierre Clostermann. În cartea fostului pilot şi mare scriitor francez găsim, cred eu, cea mai frumoasă şi amplă descriere literară a unui avion din întreaga literatură universală (sigur, nu am pretenţia că am citit toată literatura beletristică cu subiect de aviaţie, dar nu ştiu ce alţi mari scriitori aviatori în afară de Saint-Exupéry, Clostermann şi Doru Davidovici au ştiut să îşi iubească atât de mult avionul …)



Supermarine Spitfire a fost creat de R.J. Mitchell plecând de la un prototip destinat curselor de viteză. Primul zbor a avut loc la 5 martie 1936, apoi a intrat în serviciul RAF tocmai în august 1938 (cum spuneam mai sus, pentru mulţi strategi britanici, nu vânătoarea era o prioritate, ci bombardamentul). 20351 avioane Spitfire au fost construite în mai multe facilităţi şi au dotat, pe lângă RAF, forţele aeriene ale Canadei, Statelor Unite şi Franţei. În „Battle for Britain”, Spit-urile au fost pilotate de aviatori englezi, dar şi de polonezi (mai ales) şi de alte naţionalităţi.

P7350, sau, cum se vede clar pe fuselaj, KL-B, este unul dintre extrem de puţinele avioane din lume care au luptat pe bune în WW2 şi au scăpat, mă rog, după mai multe victorii şi înfrângeri în luptele aeriene. A participat la „Battle” începând cu 13 august 1940, a fost doborât, avându-l la manşă pe polonezul Ludwik Martel, pe 25 octombrie 1940, fiind aproape distrus. A fost recuperat şi retrimis la luptă, a executat misiuni până în 1942, apoi a fost trimis la o şcoală de zbor. În 1944 afost vândut la fier vechi pentru … 25 de lire sterline, dar iar a fost recuperat şi reconstruit, ţinut într-un muzeu vreo 20 de ani, după aia, readus la zbor a „jucat” şi el în filmul „Battle for Britain” din 1969. Din noiembrie 1968 a fost înscris pe fişele de inventar ale „Memorial Battle for Britain Flight”, a zburat la multe evenimente şi a avut norocul să merg şi eu să-l văd la Ragley Hall.



Fiind cel mai mare (ca talie, nu ca vârstă) dintre fraţi, sigur că bombardierul **Avro Lancaster** este şi vedeta „MBBF”. Eu ştiu că, înainte cu câteva luni de a ajunge în UK, atunci când am văzut primul draft de afiş al Festivalului de la East Midlands, ceea ce m-a atras din prima secundă a fost cuvântul Lancaster.

Motivele sunt simplu de explicat. Nu cu mult timp înainte terminasem de făcut macheta 1:72 a unui Lancaster Dam Buster, pentru care a trebuit să citesc o mulţime de lucruri, să studiez multe poze şi să văd şi vreo două filme englezeşti de război: „The Dam Busters” (1955) şi „Raiders in the Sky” (1953).

Ştiu că Lancasterul (ca şi „Flying Fortress”, despre care am discutat nu demult) a atacat de multe ori România în 1944. Nu e vina avionului că eram în război pe vremea aia. Avionul este o maşinărie minunată, cei care au decis ca el să fie şi o armă nu sunt constructorii, ci politicienii.

La Ragley Hall am mers să văd nişte creaţii extraordinare ale geniului uman şi asta am făcut.

Avro Lancaster, bombardierul greu simbol al RAF în WW2, a apărut în 1941, deci, practic, după celebrul discurs al lui Churchill. Părintele lui a fost Roy Chadwick. Primul zbor: 9 ianuarie 1941.

Cele patru motoare Rolls Royce Merlin erau capabile să care 5400 kg de bombe la obiective îndepărtate, sau să ajute la executarea unor manevre curajoase, menite să apropie bombardierul de ţinte cum au fost barajele de pe Rhin. Şi să-l şi scoată de acolo, printre vânători inamici sau explozii de proiectile antiaeriene.

Au fost construite 7377 de Lancastere, nu ştiu exact câte au fost pierdute în misiuni, (statisticile spun că un Lancaster a executat, în medie, 21 de misiuni înainte de a fi pierdut în luptă) dar e sigur că în acest moment în lume nu mai există decât două exemplare în stare de zbor, unul singur se află în Europa şi pe acela am avut eu norocul să îl văd în cele două zile petrecute la Ragley Hall!

PA474 a fost livrat RAF la 31 mai 1945, adică după capitularea Germaniei. Nu a apucat, deci, să lupte în WW2, dar a executat şi el misiuni. În 1964 „a ieşit la pensie” şi a fost trecut de la o bază la alta, ca exponat menit vreunui muzeu de aviaţie, dar a avut noroc şi a fost nevoie de el să „joace” în filme de război: „Operation Crossbow” şi faimosul „The Guns of Navarrone”. În 1973, avionul a fost preluat de „Battle of Britain Memorial Flight” şi de atunci este îngrijit şi cocoloşit ca o mare vedetă. A avut şi el ghinionul să cadă victima unui incendiu (la motorul nr. 4) în 2015, dar a scăpat destul de bine şi reparat perfect. Este supus periodic unor revizii şi reparaţii şi aduce bucurie celor care participă, ca mine, la spectacolele aviatice.

prof. **Mihai-Atanasie PETRESCU**
Membru al Asociaţiei Aviatorilor Braşoveni

Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” din Roșiori de Vede implementează proiectul ECONOTOUR – Stagii de Practică în Economie și Turism

Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” derulează, începând cu acest an școlar, proiectul *ECONOTOUR – Stagii de Practică în Economie și Turism*, un demers educațional ambițios care are ca scop principal consolidarea legăturii dintre educație și piața muncii. Proiectul „ECONOTOUR - Stagii de Practică în Economie și Turism”, Cod SMIS: 312363, finanțat din FSE+ în cadrul apelului Adaptarea serviciilor educaționale adresate elevilor și personalului didactic din ÎPT – Stagii de practică pentru elevi, Regiuni mai puțin dezvoltate, lansat în cadrul Programului Educație și Ocupare (PEO) 2021-2027, este implementat de Asociatia de Prietenie Româno-Franceză „ROMFRA” - beneficiar, în parteneriat cu Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede, conform cererii de finanțare, acordului de parteneriat și a contractului de finanțare nr. G2024-75386 din 30.10.2024, cu un buget de 2.463.929 lei.

Obiectivul specific al proiectului vizează creșterea eficacității și relevanței sistemelor de educație și formare profesională pentru cerințele actuale ale pieței muncii. Accentul este pus pe *validarea învățării nonformale și informale*, *promovarea formării duale* și *integrarea sistemelor de ucenicie*, elemente esențiale pentru adaptarea tinerilor la un mediu economic în continuă schimbare.

Proiectul este dedicat unui grup țintă de **253 de elevi** ce se pregătesc în domeniile *economic* și *turism*, vizând îmbunătățirea calității pregătirii profesionale și facilitarea tranziției acestora către un loc de muncă. Prin intermediul stagiilor de practică organizate în cadrul proiectului, elevii au oportunitatea de a-și dezvolta competențele profesionale, digitale și antreprenoriale într-un cadru real de lucru. Totodată, proiectul susține *adaptarea serviciilor educaționale pentru elevi și cadre didactice din învățământul profesional și tehnic (ÎPT)*, ținând cont de dinamica actuală a pieței muncii – digitalizare, tehnologii verzi, dar și incluziunea persoanelor cu dizabilități sau din grupuri vulnerabile.

Parteneriatele încheiate cu agenți economici locali și regionali, printre care se numără hoteluri, agenții de turism și companii din domeniul financiar-contabil, asigură desfășurarea stagiilor de practică într-un mediu profesional autentic. Colaborarea cu acești parteneri nu doar că oferă experiență practică elevilor, dar contribuie și la formarea unei rețele de sprijin pentru viitoarea lor carieră.

Proiectul *ECONOTOUR* se desfășoară pe o perioadă de 24 luni, acoperind anii școlari 2024–2025 și 2025–2026. În acest interval, elevii vor participa la activități de orientare, pregătire practică, dezvoltare de competențe transversale și evaluare a rezultatelor învățării.

Acest proiect este o oportunitate reală de dezvoltare pentru elevii noștri. Ne dorim ca fiecare participant să capete nu doar experiență practică, ci și încredere în propriile abilități. ECONOTOUR este un pas înainte spre o educație conectată cu nevoile reale ale angajatorilor. Coordonatorii proiectului consideră că ECONOTOUR va contribui nu doar la creșterea angajabilității absolvenților, ci și la formarea unor tineri responsabili, adaptați cerințelor economiei moderne și capabili să răspundă provocărilor pieței muncii într-un mod competent și inovator.

Prof. **Daniela VIȘINICĂ**
Director Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”

Priorități românești

Elena Ghica – (Dora d'Istria)

Mai puțin cunoscută în zilele noastre, personalitatea prințesei Elena Ghica (născută în 12 ianuarie 1828) merită să fie redescoperită de generațiile de astăzi, ea având locul de cinste alături de Ana de Noailles, de Martha Bibescu și de Elena Văcărescu, prințesele române care au fermecat Europa prin cultura și spiritul lor creator. Ea este o personalitate aparte din istoria națională, fiind prima femeie alpinist din România care, la 11 iunie 1855, a escaladat Alpii Elvețieni, la vârsta de 27 de ani cucerind vârful Mönch cu înălțimea de 4.107 m. A fost scriitoare, istoric și una dintre primele feministe din Europa. Vom reda, în continuare, câteva detalii/ aspecte din viața, din activitatea și din opera prințesei Ghica.

Elena Ghica a fost cel mai mare dintre cei șase copii ai lui Mihail Ghica, Mare Ban al Craiovei, fost ministru de interne, numismat și arheolog, fondator al Muzeului Național din București, soția lui, Caterina, fiind nepoată de frate a primului domnitor pământean al Țării Românești și, totodată, prima femeie de pe pământ românesc care, în secolul al XIX-lea, a publicat o carte: „*Pentru educația copiilor*”.

Elena Ghica s-a născut, deci, într-un mediu propice, care i-a favorizat dezvoltarea intelectuală. Încă de mică, a uimit pe toată lumea, la vârsta de cinci ani descifrând secretele unor limbi străine, precum: greaca veche și greaca modernă, latina, franceza, italiana, engleza și germana. Astfel încât, la adolescență, era o vorbitoare desăvârșită a acestor limbi străine. La vârsta de numai 14 ani, a tradus „Iliada” lui Homer din greacă în germană, iar traducerea ei a fost publicată la Leipzig și primită cu multe laude de literații vremii. La vârsta de 16 ani, a expus picturi la expoziția de artă figurativă din Dresda, iar banii obținuți din vânzarea tablourilor au fost împărțiți săracilor. La 20 de ani, a compus muzică pe versurile lui Ion Heliade Rădulescu și, pe lângă toate acestea, a excelat și în sporturi, precum: înotul, echitația și scrima. Și, ca o mică paranteză, aș dori să subliniez, ca un act de mândrie națională, că nu era singurul copil-minune printre români. Astfel, Iulia Hasdeu a fost o altă tânără română supradotată, un fenomen unic al culturii noastre: la doi ani, învăța franceza, la cinci ani, scria nuvele, la 11 ani, compunea piese de teatru, iar la 16 ani, devenea prima română înscrisă la prestigioasa Universitate Sorbona din Paris, depășind legile firii și uimind pe toți intelectualii acelor vremuri. A fost un copil genial, dar cu un destin tragic, a trăit doar 19 ani (1869-1888).

Dar să revenim la Elena Ghica. Tatăl său, Mihail Ghica, făcuse din palatul său din București un adevărat muzeu de antichități care cuprindea o galerie de artă plastică (picturi, sculpturi) și o imensă bibliotecă. Prințesa, care datorită mediului intelectual și a culturii elitiste în care s-a născut, a crescut și trăit, a fost instruită multilateral: era poliglotă, a devenit scriitoare, pictoriță, traducătoare, compozitoare, interpretă de muzică și feministă. În acest context, viitoarea scriitoare, care avea să publice sub pseudonimul Dora d'Istria, i-a cunoscut pe cei mai importanți scriitori ai momentului: Grigore Alexandrescu, Ion Heliade Rădulescu și Dimitrie Bolintineanu.

A primit educație estetică în Școala de Belle Arte (Arte Frumoase) din Atena, unde l-a avut ca mentor pe profesorul G.G. Papadopol, grecul considerând-o „un geniu precoce”, iar preceptorul J.A. Vaillant considera/spunea că „profesorii însărcinați cu instruirea ei nu au putut păstra niciun elev la același nivel cu ea”.



Când, în 1842, Dimitrie Alexandru Ghica (n.a.- ctitorul Alexandriei noastre), domnitor al Țării Românești, a fost detronat, întreaga familie a Elenei s-a exilat voluntar în străinătate împreună cu fostul domnitor și vreme de șapte ani au locuit în Viena, Berlin, Dresda și Veneția. Primită împreună cu părinții la curțile acestor orașe, Elena Ghica era peste tot admirată pentru talentele și frumusețea ei. În Berlin, l-a întâlnit pe profesorul Alexander von Humboldt, care i-a devenit mentor studiind cu el istoria literaturii, sociologia și religiile. În perioada 1875-1876, s-a aflat în România, prilej cu care regele Carol I a decorat-o cu ordinul și medalia „Bene Merenti”, clasa I, pentru „merite literare remarcabile”. Tot atunci, din dragoste pentru poporul român, a călătorit la Cluj, unde în discuțiile cu nobilimea maghiară și austriacă a dat replici tăioase privitoare la unele nedreptăți revoltătoare pe care unii dintre acei nobili le produseseră asupra românilor din Ardeal. S-a implicat în politică și în cultură. A avut o bogată corespondență cu Giuseppe Garibaldi, unul dintre „părinții patriei italiene”, în care și-a exprimat din plin ideile sale politice, propunându-i să formeze o federație a statelor independente în Balcani care să-i cuprindă pe italieni, pe albanezi, pe greci și pe români. A fost atrasă și de mișcarea revoluționară de la 1848. Prințesa a sprijinit Societatea pentru Cultură și Literatură Română din Bucovina, în cadrul căreia a ținut conferințe la Cernăuți. Opera literară a Dorei d'Istria este foarte bogată, ea cuprinzând teme de istorie, de politică socială, economie politică, religie, feminism, poezie populară, dar și pagini de etnografie, etnologie și folclor al popoarelor din Balcani. Cărțile ei au fost publicate în limbile franceză, italiană, greacă, rusă, germană și engleză, iar ulterior (1876-1877) și în limba română. A colaborat la diferite reviste culturale europene, a fost membră a mai multor academii, societăți savante, institute și asociații culturale din Grecia, Italia, Turcia, Franța, Austria și Argentina. A fost onorată și elogiată de numeroși scriitori români, dar și de cei străini. Fascinat de cultura ei, de talentul ei în literatură și în pictură, Nicolae Iorga scria despre ea: „*Această femeie, de o rară orientare literară, cu o mare facilitate de scriitor, cu o curiozitate mereu trează și cu un devotament neobosit pentru cauzele cele mai nobile, naționale și sociale, care a fost Hèlène Ghica*”.

Ultimii 20 de ani de viață i-a trăit în Italia, la Torino, la Livorno și la Florența. Aici a și decedat, în 17 noiembrie 1888. Mormântul ei se află în cimitirul Trespiana, din Florența.

Prof. **Ion SCARLAT**
Sursa și foto: Internet

Jurnal de student

De ce rămânem atașați?

De multe ori mă găsesc că stau și mă gândesc la situații neîncheiate din trecut, la cum ar fi fost mai bine să reacționez și ce aș spune acum, în prezent, dacă aș avea șansa la o ultimă discuție cu ei. Voi nu? Aparent este un întreg fenomen psihologic despre care am aflat recent și aș vrea să vi-l împărtășesc.

Mai precis, este vorba de efectul Zeigarnik, care afirmă că oamenii își amintesc mai bine procesele incomplete sau întrerupte decât cele complete. El a fost descoperit, în 1927, de către Bluma Zeigarnik, un psiholog rus, atunci când a studiat chelnerii unui restaurant. A observat că ospătarii își aminteau comenzile clienților doar în timp ce respectivele comenzi erau în procesul de a fi servite, iar după ce notele de plată erau achitate și clienții părăseau locația aceștia își aminteau cu greu sau chiar deloc părți ale comenzilor primite.

Așa se întâmplă și cu noi. Iar când ne mai întrebăm de ce rămânem atașați de relații neterminate sau de conversații care au rămas în aer, ei bine, de aceea. Mintea noastră continuă să proceseze lucrurile care nu au o finalitate clară, nu au o concluzie. Cel mai bine pentru a scăpa de această tensiune este cu o foaie de hârtie, ca o scrisoare către persoana cu care aveți această relație neterminată, dar să nu o trimiteți. Tot ce trebuie făcut este să scrieți ce aveți pe suflet. Pentru mine funcționează de fiecare dată să mă descarc prin scris. Nu are același efect pe care l-ar avea o conversație reală, dar tot este ceva.

Academic vorbind, un student care învață pentru un examen reușește să își amintească mai multe detalii ale materiei parcurse dacă este întrebat înainte de a da examenul decât după ce respectivul examen a fost finalizat, deoarece este supus tensiunii de a duce la bun sfârșit sarcina. Odată cu finalizarea examenului, fiindcă acesta a reușit să îndeplinească sarcina, se eliberează de acea tensiune și nu își mai poate aminti la fel de bine materia învățată pentru examen.



În acest sens, atunci când învățăm pentru orice fel de testare, unii psihologi sugerează că ne-am aminti mai bine materia dacă ne-am lăsa învățatul neterminat atunci când luăm pauze.

Așadar, efectul Zeigarnik se referă la faptul că noi, oamenii, avem tendința de a ne aminti mai bine acțiunile neterminate, incomplete decât pe cele terminate, pentru că tot noi avem această dorință de a duce la bun sfârșit o sarcină primită, iar asta ne face să reținem mult mai bine detaliile sarcinii respective, completarea ei permițându-ne să o uităm. Aparent, de asta nu putem nici să trecem peste oamenii care nu ne mai răspund la mesaje, dar aici este deja un subiect pentru altă dată.

Bianca TUTUNARU
studentă la SNSPA,
Facultatea de Comunicare și Relații Publice
voluntar EUROPE DIRECT Teleorman
voluntar WomenEsteem International

Zilele Municipiului Roșiori de Vede - ediția a XXV-a -

- continuare din pag. 1

Conform tradiției, și anul acesta, în cadrul activităților dedicate sărbătorii locale „Zilele Municipiului”, la Biblioteca Municipală „Gala Galaction”, am dat startul înscrierilor la concursul „Bătălia cărților” - ediția a XI-a.

La concurs, sunt așteptați să participe copii cu vârsta de 10-13 ani și adolescenți cu vârsta cuprinsă între 14-18 ani care au *Permis de intrare* la bibliotecă. Pentru ambele categorii de vârstă, *Copii* și *Adolescenți*, sunt propuse câte zece titluri din literatura română și universală, spre a fi lecturate și apoi completate fișe de lectură, în care își exprimă opinia personală despre cărți. Înscrierile se fac la sediul Bibliotecii Municipale „Gala Galaction”, pe toată perioada derulării concursului, prin completarea unei *Formular de înscriere*. Regulamentul de organizare și participare la concursul de lectură, cât și titlurile propuse spre a fi citite se consultă și se pot împrumuta de la Biblioteca Municipală „Gala Galaction”, str. Dunării nr. 54-56, Roșiorii de Vede sau rezerva la numărul de telefon 0247/464552. În etapa finală a competiției, ajung cititorii care au lecturat toate titlurile propuse pentru categoria de vârstă la care s-au înscris și au completat fișele de lectură. Finala județeană a concursului se va desfășura pe grupe de vârstă și va avea loc până la sfârșitul anului 2025, la Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman și va cuprinde: dezbaterea *Convinge-mă să citesc!*. Copiii și adolescenții care doresc să participe la concurs trebuie să știe că, la final, vor fi acordate premii finaliștilor concursului pentru secțiunile: cel mai bun cititor, care va deveni *Cititorul anului* în județul Teleorman și cea mai bună fișă de lectură, iar cea mai apreciată carte va deveni *Cartea anului.* Câștigătorii celor două categorii vor merge la *Finala Națională a Concursului „Bătălia Cărților”*, unde vor reprezenta județul Teleorman.



Scopul proiectului este de a stimula interesul pentru lectură în rândul copiilor și adolescenților, popularizarea cărților de valoare destinate copiilor și adolescenților punându-se accent pe însușirea de către participanți a competențelor de lectură, înțelegerea textelor literare, dezvoltarea capacității de înțelegere, interpretare și exprimare a opiniilor, crearea unui cadru motivant și competitiv în care lectura devine o activitate atractivă și relevantă.

Și anul acesta am deschis *Clubul de lectură „Bătălia Cărților”* destinat adulților pasionați de lectură. Cei interesați să facă parte din club trebuie să lectureze cele zece cărți incluse în lista, apoi să participe la dezbaterile lunare care vor începe din luna septembrie.

Despre importanța și beneficiile lecturii, despre plăcerea extraordinară de a simți atingerea filelor unei cărți ne-au vorbit: prof. Cristiana-Mirela Piper-Savu – viceprimarul municipiului; prof. Aurelia Rădășanu, Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”; prof. Adrian Dragnea, Colegiul Național „Anastasescu”, dar și două cititoare pasionate, participante și premiante ale edițiilor trecute ale concursului „Bătălia Cărților” – finala județeană și anume: Teodora TUIA, elevă în clasa a IV-a la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”, câștigătoare a premiului „Cea mai bună pledoarie” – la categoria copii și Alexandra (Leea) MACACIN, elevă la Colegiul Național „Anastasescu”, coordonatoarea Clubului de lectură al colegiului – „Universul tainic al cititorului pasionat” (UTCP), cu mai multe „Bătălii” la activ, iar la ediția din anul 2024, a fost distinsă cu premiul pentru *„Cea mai bună fișă de lectură”*, un rezultat care reflectă atât maturitatea gândirii, cât și claritatea exprimării sale.

Evenimentul a fost prezentat de Aurelia Bărbuț, șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, și Monica Uzum – bibliotecar la Biblioteca Municipală „Gala Galaction” – Secția Împrumut Carte pentru Copii.

„Bătălia Cărților” nu este doar un concurs, ci un program educațional ce contribuie la formarea caracterului, a creativității și a gândirii independente, iar prin implicarea sa activă, biblioteca devine un spațiu de dialog, învățare și exprimare liberă pentru tineri. Vă așteptăm la bibliotecă!

• Arc peste timp

Cu prilejul Zilelor Municipiului Roșiori de Vede, la Centrul Cultural, a avut loc deschiderea expoziției de sculptură intitulată „Arc peste timp”. Artistul plastic roșiorean Costel Păun, unul dintre puținii sculptori în piatră de râu, a adus în fața vizitatorilor cele mai recente creații ale sale, dar și unele din primele sale lucrări pe care le expunea, în aceeași sală, în anul 2011.



Despre autor, despre evoluția sa artistică a vorbit Aurelia Bărbuț, șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport. Lucrările expuse au fost prezentate de gl. lt. (r) dr. Valentin Becheru, care a menționat că artistul Costel Păun a transformat un hobby într-o vocație, reușind să îmbine influențele brâncușiene cu tehnica modernă și să se folosească în mod creativ de forma, culoarea și de textura pietrei.

• Festivalul-concurs de muzică ușoară românească „Dan Cîmpeanu”

Organizat în amintirea celui care a fost liderul Trupei „Euroton”, formație renumită pe plan local și național, ce a atras, ani de-a rândul, sute de admiratori la concertele susținute în cadrul evenimentelor organizate de Casa de Cultură a Municipiului Roșiori de Vede, dar și în afara județului, *Festivalul-concurs de muzică ușoară românească „Dan Cîmpeanu”*, ediția a IV-a, a adus în atenția publicului roșiorean numele unor interpreți despre care vom auzi, cu siguranță, în viitorul apropiat.



Momentele artistice oferite de membrii Clubului Sibba Dance – coordonator Mirela Hadad și de Școala de dans „Patrița Săvescu” – instructor Daria Vocheci au făcut introducerea în atmosfera de sărbătoare a evenimentului organizat pe scena de spectacol, unde a fost prezent și primarul orașului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, care a rostit un emoționant mesaj de deschidere a sărbătorii locale „Zilele Municipiului”, asigurându-i pe toți cetățenii acestuia de o permanentă implicare în rezolvarea problemelor existente, o dovadă în acest sens fiind semnarea proiectului prin care lucrările de racordare la rețeaua publică de apă și canalizare a străzilor din așa-zisa „periferie” a orașului să poată fi realizate. De asemenea, a urat succes tuturor participanților, exprimându-și convingerea că festivalul reprezintă o rampă de lansare pentru mulți dintre ei. I-au fost alături prof. Cristiana-Mirela Piper Savu, viceprimarul municipiului, precum și dl Adrian Gâdea, președintele Consiliului Județean Teleorman.



În urma evoluției concurenților, juriul format din: prof. Cristiana Mirela Piper Savu, viceprimarul orașului - președinte, prof. Laura Dobrică, Ciprian Agapie - manager Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Teleorman, prof. Florin Grosu, prof. Tedy Stîngă, Florin Ciobanu, Dănuț Cîmpeanu, fiul regretatului solist Dan Cîmpeanu, a acordat următoarele premii: Trofeul Festivalului de muzică ușoară românească „Dan Cîmpeanu” 2025 – Istrate Lavinia Gabriela (Roșiori de Vede); categoria 9-15 ani: premiul I – Arlu Maria Melisa (Roșiori de Vede); premiul al II-lea – Gheorghiulescu Mara Iulia (București); premiul al III-lea – Necșulescu Genioara Maria (Știejaru) și Mircea Andra Miruna (Vitănești); premiul de popularitate – Ene Sara Alesia (Roșiori de Vede). Categoria 16-35 de ani: premiul I – De Hillerin Loraine Helene (Alexandria); premiul al II-lea – Cîmpeanu Andreea Cătălina (Roșiori de Vede); premiul al III-lea – Stancu Denis Mario (Roșiori de Vede) și Dumitru Flavia Maria (Drăcșănei); premiul de participare, oferit de Cofetăria Modern – Costescu Marta Gabriela (Roșiori de Vede).



Acordurile muzicii au răsunat în seara ce acoperea orașul, iar spectacolul *„Nicicând, Adio”* susținut de Istrate Lavinia Gabriela - câștigătoarea Trofeului „Dan Cîmpeanu” 2025, Marta Cîmpeanu – câștigătoarea Trofeului „Dan Cîmpeanu” 2024, Trupa Sanset Band, Florin Ciobanu și Trupa Euroton, promitea un moment incendiar al cunoscuților soliști de muzică ușoară Andrei Ursu și Emilian, dacă o ploaie torențială cu rafale puternice de vânt, nu i-ar fi determinat pe îndrăgiții interpreți să-și întrerupă concertul, spre regretul și dezamăgirea organizatorilor și spectatorilor.

• Apreciem valoarea!

Cu ocazia celei de a XXV-a ediții a Zilelor Municipiului, Administrația publică locală și-a arătat aprecierea și admirația față de „Mințile sclipitoare ale orașului” - elitele elevilor din instituțiile de învățământ roșiorene.

Astfel, în prima zi a sărbătorii locale, în fața părinților, a colegilor, a cadrelor didactice, dar și a unui public numeros, primarului municipiului - ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru și viceprimarului municipiului - prof. Cristiana Mirela Piper-Savu le-a revenit plăcuta sarcină de a-i recompensa cu diplome și premii în bani pe cei mai buni dintre cei buni, elevii premiați la faza națională a olimpiadelor și concursurilor școlare, naționale și internaționale și a șefilor de promoție din liceele roșiorene, după cum urmează: Plopeanu Alexandra Laura, Gancea Miruna, Tănase Ariana - de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”; Iliescu Sofia, Năstase Mădălina Maria, Dinită Antonia Gabriela, Drăghici Ana Maria, Ciuraru Mihaela Delia, Visinoiu Miruna Ștefania Gabriela, Ștefan Ilinca Ioana, Șotae Andrei - de la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”; Popescu Daniel Valentin, Fișcu Nicușor Florin, Cazan Lorena Patrisia, Rădoi Daria Andreea, Iancu Alexia Maria, Cîrnaru Daria, Gîscă Raluca Ștefania, Iancu Daria Maria - de la Colegiul Național „Anastasescu”, Zlătaru Anastasia Andreea și Udma Eduard - de la Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”; Bibe Alexandra Nicoleta, Chiriță Georgiana Bianca și Olteanu Iuliana Mariana - de la Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” și, nu în ultimul rând, Maia-Sim Bretan de la Colegiul Național" Anastasescu" facându-ne cu toții mândri de performanțele lor. De asemenea, profesorii coordonatori ai acestor *minți sclipitoare* au primit diplome de excelență, în semn de recunoștință și apreciere pentru dedicarea, profesionalismul și contribuția deosebită la pregătirea elevilor, astfel: Untește Elvira Mihaela, Bria Daniela - Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”; Roșioru Mihaela Doina, Trandafir Alin Tedi, Popescu Tatiana Elena, Rădășanu Aurelia - Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”; Vaicăr Silvia, Nistor Ionela, Dragnea Adrian, Roată Adrian, Duică Mirela - Colegiul Național „Anastasescu”; Dumitrache Marcela, Florea Gabriela, Oprescu Eugenia, Bădăuță Camelia, Oprescu Mircea Adi, Pîrvu-Visa Robert - Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” și Dosinescu Cerasela - Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”.



La Roșiori de Vede, efortul și educația contează, performanța este apreciată și valorificată, mesajul transmis fiind acela că doar prin disciplină, muncă și pasiune pentru cunoaștere, rezultatele nu vor întârzia să apară. Este un semn de respect pentru elevii înzestrați cu talent, care au muncit zi de zi, să aibă încredere să-și urmeze visurile și să fie totodată modele demne de urmat pentru colegi, încurajându-i să le urmeze exemplul.

Felicitări, dragi elevi și profesori! Suntem mândri de voi!

• Roșiori de Vede - 640 de ani de atestare documentară

Cea de a doua zi a sărbătorii „Zilele Municipiului Roșiori de Vede”, a debutat prin deschiderea unei expoziții de fotografii din colecțiile personale ale profesorilor Eugen Ovidiu Vlad și Argentin Șt. Porumbeanu.



Intitulată „Roșiori de Vede - 640 de ani de atestare documentară”, expoziția reunește peste 100 de fotografii, începând cu imaginea documentului din anul 1385, în care este menționat pentru prima dată numele orașului, continuând cu reprezentări ale primelor hărți pe care este menționat, cu aspecte din timpul Primului Război Mondial, cu monumente și clădiri reprezentative din perioada interbelică, dar, mai ales, cu chipuri ale oamenilor acestor locuri.

În ziua deschiderii, această expoziție a putut fi văzută de roșioreni, dar nu numai, pe platoul din fața Primăriei, urmând ca pe tot parcursul acestui an să-și aștepte vizitatorii în holul Casei de Cultură din Roșiori de Vede.

• Salonul de carte al scriitorilor și publiciștilor roșioreni

Salonul de carte al scriitorilor și publiciștilor roșioreni dorește să pună în lumina realității opera și personalitatea celor care reprezintă cultura scrisă a comunității roșiorene. Pornind de la îndemnul: „Să nu uiți, Darie!” – considerăm că este necesar să nu-i uităm nici pe cei care au îndrăznit să-și lase numele pe o carte sau chiar mai multe. Pentru că o carte este legătura cu lumea și eternitatea. Iar în Roșiori de Vede sunt, și nu sunt puțini, cei care promovează imaginea locului în care trăiesc dincolo de granițele județului și chiar ale țării, indiferent de domeniul în care s-au evidențiat.

Se spune că Scriitor este cel care măsoară lucrurile cu un ochi mereu deschis, este cel care prinde ideile din zbor, le păstrează în minte și le transformă mai târziu în scris, sau ceea ce poate deveni la un moment dat document de mare valoare literară sau istorică. „Valoarea scrierii măsurându-se odată cu trecerea timpului, asemenea vinului”. „Să fii scriitor înseamnă: să observi, să analizezi și să critici, iar a fi un scriitor bun înseamnă să fii prezent în timpul tău, să iei parte la schimbările social-politice, să iei permanent pulsul realității. Dar aceasta nu reprezintă o măsură a talentului creativ, ci o dovadă a implicării tale lumești, a interesului acordat omului, ca măsură a tuturor lucrurilor”, după cum spune Ionuț Cheran și are perfectă dreptate.



De aceea, Primăria Municipiului Roșiori de Vede, Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, conștientizând importanța oamenilor de litere din orașul nostru, în semn de prețuire și mulțumire, au acordat diplome pentru contribuția la îmbogățirea culturii scrise și a spiritualității roșiorene tuturor participanților, după cum urmează: Gabriel Argeșeanu – publicist; Cornel Basarabescu – poet, eseist; Valentin Becheru – istoric; Aurelia Bărbuț – publicist, jurnalist; Florina Carvaci - poet, eseist, publicist; Iulian Chivu – publicist, etnolog, prozator, critic literar; Constantin T. Ciubotaru – prozator, publicist (reprezentat de fiul său, Valeriu Ciubotaru, și fiica sa, Vera Diac); Veronica Cojocaru – istoric, publicist; Stan V.Cristea - istoric și critic literar, publicist; Cristian Florin Diniță – romancier, poet; Adrian Dragnea - istoric literar, publicist; Eugenia Dumitriu - romancier, publicist, pictor; Adriana Miu – poet; Cristian Gabriel Moraru – poet, publicist, critic literar; Liviu Nanu – poet, prozator, eseist, publicist; Domnița Neaga – poet, publicist, critic literar; Victor Gabriel Osăceanu – istoric, publicist; Aurelia Petrescu – istoric literar, traducător; Mihai-Athanasie Petrescu – prozator, publicist, istoric de aviație, traducător; Argentin Porumbeanu – istoric, publicist; Ionel Scarlat – monograf, publicist; Eugenia Staicu – publicist; Bianca Tutunaru – romancier, publicist; Eugen Ovidiu Vlad – istoric, publicist.

La eveniment, au participat și elevii Vanessa Tudora și Vlad Bolboașă, membri ai Cercului de Creație Literară al Casei de Cultură din Roșiorii de Vede, coordonat de poeta Florina Carvaci, membră a Uniunii Scriitorilor din România, precum și un public dornic de a se întâlni cu autorii cărților preferate.

• Oraș al meu, oraș frumos...

„Verde crud, verde crud... Mugur alb și roz și pur”, așa am putea descrie luna lui florar în orașul de pe Vedea, dar și altfel: arcade de trandafiri, flori în mii de culori și tot atâtea parfumuri, copaci ornamentali, spații verzi amenajate cu meticulozitate, cu pasiune și dorința de a dărui trecătorilor un boom de frumusețe. Oameni care știu să sfințească locul. Care investesc timp, răbdare, toleranță față de cei care le distrug peste noapte toată munca depusă în cursul zilei, perseverența de a o lua de la capăt în fiecare zi, în fiecare an, pentru a oferi din preaplinul sufletului lor, necondiționat.



Pentru cei care lasă în urmă un tablou demn de admirat, înainte de a intra în curtea casei sau în scara blocului, Primăria Municipiului Roșiori de Vede a organizat și anul acesta concursul: *„Orașul meu, orașul tău: Eu îmi iubesc orașul! Tu?”*, concurs ajuns la cea de a V-a ediție și în cadrul căruia au fost acordate premii și

- urmare în pag. 8

Zilele Județului Teleorman

- continuare din pag. 1



a județului Teleorman, a avut loc un impresionant spectacol muzical-coregrafic, prezentat pe scena Teatrului de vară al municipiului, de elevi ai Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu”, de la Școala Gimnazială „Alexandru Depărățeanu”, Școala Gimnazială „Dan Berindei”, Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”, Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” și Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, dar și de un grup de elevi ai Școlii Primare „Hristo Botev” din orașul Pomorie, Bulgaria.

O expoziție tematică inedită despre județul Teleorman văzut prin ochi de copii, cuprinzând lucrări realizate de elevi din unitățile de învățământ amintite, precum și de la Grădinița cu Program Prelungit nr. 7, a întregit sărbătoarea județului.

Evenimentul, prezentat de Monica Tuinete, s-a bucurat de prezența unui public extraordinar, dar și a viceprimarului municipiului, prof. Cristian-Mirela Piper-Savu, care a oferit diplome de excelentă tuturor instituțiilor de învățământ participante, a felicitat și a mulțumit, deopotrivă, elevilor, cadrelor didactice și părinților pentru implicarea activă în viața comunității și pentru promovarea valorilor culturale și educaționale ale județului Teleorman.

A fost o seară minunată de mai, pentru care mulțumim tuturor, o seară care ne-a amintit că suntem teleormăneni. Iar, la final, cu toții am spus împreună, „La mulți ani, Teleorman!”

• Pagini de cultură teleormăneană – „Stan V. Cristea, scriitorul de lângă noi”

În contextul manifestărilor dedicate Zilelor Județului Teleorman, în data de 12 mai, comuna Sfințești a găzduit un eveniment de excepție, cu profundă încărcătură culturală și emoțională: scriitorul, cercetătorul literar și promotorul culturii teleormănene, Stan V. Cristea, a fost desemnat Cetățean de Onoare al comunei în cadrul unei ceremonii organizate la Școala Gimnazială „Eftimie Croitoru” Sfințești. Cuvântul de deschidere a evenimentului i-a aparținut doamnei Cozinia Cristina Urlan, directoarea școlii, care a subliniat importanța unei astfel de inițiative în mediul educațional și a evidențiat rolul personalităților culturale ca modele pentru tânăra generație. Aceasta a transmis mesajul de apreciere pentru întreaga activitate a domnului Stan V. Cristea.

Aurelia Bărbuț, Șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport din cadrul Primăriei Municipiului Roșiori de Vede, a intervenit cu un discurs despre dimensiunea academică și editorială a activității lui Stan V. Cristea, reliefând rolul său esențial în promovarea patrimoniului literar teleormănean, în coordonarea unor reviste culturale și în publicarea unor volume care documentează și conservă istoria literară a județului.

A urmat Marinela Rușanu, bibliotecar Biblioteca Municipală „Gala Galaction”, care a vorbit despre prezența consistentă a volumelor semnate de Stan V. Cristea în colecțiile instituției, datorită generozității autorului, subliniind valoarea documentară și literară a acestora.

Evenimentul a continuat cu momentul oficial al decernării titlului de Cetățean de Onoare, cel mai frumos mod în care o comunitate poate spune: „Nu te-am uitat!”, conferit de dl Marian Anișor Ceaușu, primarul comunei Sfințești, care a punctat în alocuțiunea sa meritele deosebite ale invitatului de onoare în domeniul literaturii, cercetării istorice și implicării culturale.

Vădit emoționat, dl Stan V. Cristea a mulțumit pentru distincția primită. Comuna Sfințești nu este doar locul unde s-a născut, ci are o încărcătură sufletească greu de exprimat în cuvinte. Aici, acesta a văzut lumina zilei, a făcut primii pași și a descoperit lumea.

Un moment aparte a fost oferit de elevii școlii, care au recitat versuri din creația poetică a scriitorului, demonstrând nu doar talent, ci și o înțelegere matură a mesajului transmis de opera acestuia. Elevii au participat apoi la un concurs sub forma unui chestionar, cu întrebări despre literatura teleormăneană, personalități culturale locale și date istorico-geografice ale județului. Cei mai bine pregătiți au primit diplome și premii în bani oferite cu generozitate chiar de către dl Stan V. Cristea. Astfel, Diana Marin (clasa a VIII) a obținut Premiul I, Ștefania Panduru (clasa a V-a) și Cristina Rebeca Negut (clasa a VI-a) au obținut premiul al II-lea, iar David Marin (clasa a V-a), Ionel Panduru (clasa a VIII-a) și Bianca Vasile (clasa a VII-a) au obținut Premiul al III-lea.



Evenimentul s-a încheiat într-o atmosferă de bucurie și recunoștință, printr-un gest simbolic, dar extrem de valoros: Stan V. Cristea a donat bibliotecii școlii gimnaziale din Sfințești un număr important de volume din propria sa creație literară. Prin această donație, autorul dorește să sprijine lectura și educația culturală a tinerei generații și să contribuie la dezvoltarea unei biblioteci școlare care să inspire și să formeze viitori iubitori de literatură, în speranța că elevii de azi vor găsi în ele o sursă de inspirație, așa cum domnia sa a găsit odinioară în cărțile din mica bibliotecă școlară de atunci.



Activitatea a reprezentat nu doar un moment de apreciere a unei personalități marcante a culturii teleormănene, ci și o adevărată lecție de implicare civică, respect pentru valorile locale și promovare a identității culturale. Desemnarea domnului **Stan V. Cristea** drept **Cetățean de Onoare al Comunei Sfințești** consfințește o carieră dedicată scrisului, cercetării și susținerii actului cultural în toate formele sale. Stan V. Cristea este mai mult decât un scriitor sau un cercetător: este un arhivar al memoriei culturale teleormănene, un constructor de punți între generații și un model de fidelitate față de valorile locului natal. Prin opera sa – poetică, biografică, istoric-literară – contribuie decisiv la păstrarea și promovarea identității culturale a unei regiuni adesea marginalizată, oferindu-i demnitate și vizibilitate în peisajul cultural național.

La mulți ani, Teleorman! La mulți ani, teleormăneni!

„Când uitarea nu uită”

- continuare din pag. 1

dedicate unor nume legendare, cum sunt: căpitanul aviator Alexandru Şerbănescu, căpitanul aviator Bâzu Cantacuzino, locotenentul aviator Ion Dobran, comandorul aviator Mihail Romanescu, locotenentul aviator Tudor Greceanu, comandorul aviator Ioan Milu, locotenentul aviator Dan Stoian, locotenentul aviator Ioan Di Cesare sau căpitanul aviator Horia Agarici, iar cei care au publicat biografiile lor sunt, la rândul lor, istorici foarte cunoscuți, precum: Dan Antoniu, Vasile Tudor, Sorin Turturică, Alexandru Armă sau Cornel Marandiuc.



Miercuri, 21 mai, la Casa de Cultură, i-am adus un tribut căpitanului aviator Gheorghe Stănică, prin prezentarea volumului monografic „Căpitan aviator Gheorghe Stănică. Când uitarea nu uită” - autori: Veronica Cojocaru, gl. lt. (r) Valentin Becheru, Mihai Atanasie Petrescu. Despre această cercetare privind istoria aviației militare române a vorbit publicistul Cristian Diniță, dar și cei trei coautori ai volumului.



Lansarea de carte a fost întregită de expoziția de documente și machete ale unor avioane de vânătare și bombardire americane și britanice din perioada celui de-al Doilea Război Mondial, găzduită de Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”.

Un eveniment special, o lansare de carte specială, o lucrare prin care cei trei autori din Roșiorii de Vede aduc un omagiu profund unui erou al aerului, Gheorghe Stănică, readucându-i povestea în conștiința publică și oferindu-i, cu demnitate și respect, locul ce i se cuvine în patrimoniul nostru istoric și sufletesc.

Pliculețul cu pelin

Karma

- Joi, înainte de supravotare, treceam prin fața panourilor electorale amplasate în centrul orașului. Nu știu de ce, mi-am aruncat privirea peste ele și mi s-a părut că afișul domnului GS lăcrima dintr-un ochi asemenea unei icoane. Poate de tristețe, poate de bucurie... Și mai există și varianta a treia, de durere, l-o fi tras maestrul de urechi. Mi-am făcut cruce cu limba în cerul gurii, mi-am zis că probabil am o karma proastă și am trecut mai departe. Acum, realizez că a fost karma.

❖

- Și cînd te gîndești că unora, din păcate foarte mulți, nu le-a prea plăcut aritmetica la școală. Bine, nici română, geografia sau istoria. Pe de altă parte, chinezilor le-a plăcut chimia, tocmai au descoperit cum să extragă uraniu din apa mării, iar fizicienii de la CERN au transformat plumbul în aur. Deh, și AUR-ul ăsta...

Propuneri de lectură:

- Peter Mayle, *Lecții de franceză*, Editura Rao, 2006. Și nu, nu este manual școlar.

- David Graeber/ David Wengrow, *Zorii tuturor lucrurilor (O nouă istorie a omenirii)*, Editura Polirom, 2022.

Liviu NANU

Dublă lansare de carte

Cornel Basarabescu – *memorialist cu duhul și poet cu rațiunea*

Deși elocința mea nu m-a trădat în nicio împrejurare, prețuind cum se cuvine auditoriul, găsesc că nu imaginea mea oratorică e scopul. Așadar voi citi spre a nu omite acele lucruri care se pot spune și trebuie spuse cu un anume prilej sau cu oricare ocazie *hic et nunc* despre scriitorul Cornel Basarabescu. Mai înainte de toate, trebuie să mărturisesc cu satisfacție că, iată, suntem deja la senectute și că la Roșiorii de Vede se conturează o generație de cărturari și de interes local, dar, iată, că și mai mult de atât. Prin scrisul lui, pot spune, Cornel Basarabescu este într-o ascensiune evidentă, Stan V. Cristea are girul unei critici favorabile din partea celor mai avizate nume ale contemporaneității literare românești, iar ceilalți își urmează cu seriozitate proiectele scriitoricești, fiecare reprezentând ceva cu adevărat în numele originalității, al identității de sine.



Cornel Basarabescu a făcut în data de 29 aprilie, o dublă lansare de carte; aritmetic, bucuria lui trebuie să fie dublă, ori lucrurile sufletului nu se măsoară în cifre, ci în intensități. De aceea vreau să salut mai înainte cea de a doua ediție (revăzută și adăugită) precizare care nu determină lectura, ci o justifică doar pentru criticul care caută diferențele, motivele revenirii; *Student în perioada de dezgheț a comunismului (1966 – 1971)* – Editura David Art, București 2025. Apariția primei ediții o salutam în vol. *Cronici, note, comentarii* (Ed. Sitech, Craiova, 2022, p.271) – o fac si acum cu înnoită bucurie fiindcă autorul știe ce interesează în acest gen de memorialistică, indiferent dacă vremurile despre care scrie sunt deja istorie cu încărcătura ei misterioasă pentru cei mai tineri. Literatură, evenimente, personalități, colegi și amintiri colegiale, viața studențească a anilor așa-zisului *dezgheț comunist*. Spun „viață studențească” pentru că, în ciuda unor filtre ideologice, tinerețea se trăia totuși după datul ei, ori viața universitară bucureșteană era respectabilă chiar și când oferea prilejuri tăinuite de reflecție: *profesori și asistenți universitari*; *ședință mare de u.t.c în aula Universității*; *mișcări studențești în România anului 1968*; *Crohmălniceanu și alte cadre universitare*; *întâlnire în aula Universității cu Corneliu Mănescu*; *Sala 17. Alexandru Ivasiuc, Eugen Simion și Adrian Păunescu* etc.



În acest climat, Cornel Basarabescu se regăsește cu amintirile sale de la admitere, din anii studenției la cămine și la cantină, la munca agricolă și, în cele din urmă, în învățământ. Câteva lucruri adăugite, amănunte de istorie literară – cazul *Tudor Arghezi dedică o poezie elevilor Liceului A.I. Cuza din Alexandria*, dar și altele despre destinul literar al unor colegi, despre regăsiri peste timp și mici epistole cu justificate valori emoționale. Evident, nu este aici locul unei cronici de întâmpinare, însă nimic din ceea ce trebuie spus nu e de neglijat: Cornel Basarabescu a trăit o viață în școală, dar reușește să iasă rațional din tiparele ei, din didacticismul literar vetust, de care nu mulți se pot detașa. [.....]

Revenind la cel de al doilea volum (de fapt primul în ordinea cronologică a apariției), *O zi din viața lui Gregor Samsa* tipărit la aceeași Editură David Art din București în 2024, despre care am scris în primul număr din acest an al rev. *Rasunetul cultural* de la Bistrița. Subiectul pe care îl aducea, în 2001, în atenția cititorilor poetul Lucian Scurtu cu volumul de versuri *Avatarii faraonului Gregor Samsa*, după nuvela celebrului Franz Kafka (*Metamorfoza*, 1915), este preluat, iată, într-o altă paradigmă lirică și de poetul roșiorean Cornel Basarabescu, el alegând nu întâmplător un *motto* din Horia Roman Patapievici (*Omul recent*): „Este momentul când Gregor Samsa, după o noapte agitată de vise neliniștite, se trezește dimineața metamorfozat într-un uriaș gândac. Pe noi, oare, cum ne va găsi dimineața?” Cornel Basarabescu probează de această dată simțul universalizării unor valori ale literaturii și, prudent, se îndepărtează de nuvela lui Kafka spre a duce în simbol metamorfoza, însă nu într-o metafizică labilă, ci în același registru ontic al reprezentărilor terifiante și al conștienței de sine. Cornel Basarabescu se ipostaziază moderat în registrul incertitudinii, în dialog cu divinul, identificându-se în aceeași idee cu Gregor Samsa, însă fără a se revolta ca el: „…Se făcea că ziua țâșnea din craterul nopții/ și lava se revărsa doar prin ceilalți oameni./ Numai el se simțea golit și nu mai avea voie/ să se gândească dacă pentru el va veni seara.” (p.9) – omul ca ființă care nu poate fi grațiată de propriul adevăr.

Același tipar al grefării pe un personaj folcloric de data aceasta, larg recunoscut, Nastratin Hogea, uzitează de pleonasme și paradoxuri ale limbii: „Casa lui Nastratin Hogea se află la marginea unei câmpii nesfârșite. Nu înțeleg de ce câmpia este nesfârșită, din moment ce are o margine…” (p.83). Înțeleptul este chemat să se pronunțe într-o dilemă care frizează absurdul: : „Eu, fiind mort, nu mai puteam vorbi, iar el, fiind mai mort decât mine, nu putea să audă”(ib.) Pentru probatoriu, trebuie să se prezinte la înțeleapta judecată ambii împricinați – silogismul trece spre sofism: „Celălalt nu mai poate veni. S-a uitat mereu în oglindă să vadă dacă poate înțelege cum trece timpul și dacă poate să vadă cum îmbătrânește omul în general. Iar în oglindă apărea una și aceeași imagine: un schelet. Și, de necaz, s-a ascuns de noi în acel schelet”(ib.). Pentru Nastratin, cauza devine simplă la mărturisirea argumentului minimal, dar suficient: „Eu nu am nicio pretenție. Doar vreau să ne spună de ce nu s-a urcat în tren când simțea că se apropie moartea de el. Și trenul a plecat acum câteva minute. Toată lumea a văzut”(p.84). Soluția lui Nastratin este detașare de factual spre a desprinde ideea: îi trimite pe împricinați acasă și le cere să revină a doua zi cu fotografii din tinerețe. Revine doar unul dintre ei: „…Trebuie să fii fericit. Fericit și că ai apucat să îmbătrânești. Celălalt de ce nu a venit?” Cum am mai spus, celălalt s-a epuizat in sine, a trecut în efect: „de necaz, s-a ascuns de noi în acel schelet” – recuperarea accelerată a timpului, ca în *Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte*. Poetul imaginează în temeiul apriorismului ineist cauza și cauzarea, determinatul și determinarea: „Cine-a măsurat cu visul/ Drumul până la apus?/ Oare seva de-ntuneric/ Chiar în toate s-a ascuns?/ […]/ Astăzi drumu-ascunde pașii/ Că nu poți să mai măsori/ Nici cu viața, nici cu moartea/ Visul din care cobori”(p.12).

Ori, dați-mi voie să fiu consecvent cu mine: Nu este aici locul de cronică literară. Fiind însă un prilejul să vorbim despre poet prin cărțile lui, cel mai productiv este să-l descoperim pe Cornel Basarabescu citindu-l. Vă asigur că e un surprinzător memorialist cu duhul și un admirabil poet cu rațiunea.

Prof. **Iulian CHIVU**
membru al Uniunii Scriitorilor din România

Să mai citim puțin!

Liturghii în bibliotecă

Poetul

Ce este poetul? O ființă care vede lumea altfel decât ceilalți oameni. Poetul vede lumea nu doar cu propriii ochi anatomici, ci mai întâi cu ochii săi sufletești. Menirea poetului este să pună întrebările esențiale, nu neapărat să dea răspunsuri.

Poetul este o ființă cu simțurile neadormite, exacerbate la maximum.

Poetul simte și trăiește totul intens încercând să dea vieții un sens.

Poetul încearcă să schimbe în bine starea semenilor săi, cu alte cuvinte, să amelioreze condiția umană.

Poetul este îndrăgostitul iremediabil de adevăr, frumos și bine care face o educație morală și sentimentală celor care îi citesc creația, revoltându-se împotriva nedreptății și mizeriei sociale și încercând să persuadeze publicul cititor că bunătatea, dragostea și bucuria sunt stările sufletești normale ale omului.

În pofida timpului proclet, poetul este și preot, și profet. Orice poate deveni o sursă de inspirație pentru un poet: surâsul candid al unui copil, o floare parfumată, un nor care trece grăbit pe cer, o tânără frumoasă ca o mireasă pe care o sărută, o idee pe care o îmbracă imediat într-o haină sensibilă ca să nu tremure de frigul rațiunii, un pom înmugurit sau înflorit, o carte scrisă bine, având limpezimea și susurul cristalin ca al unui izvor de munte, o sticlă de vin bun etc.

Poetul încearcă să stârnească în sufletele cititorilor o emoție estetică.

Fără dragostea poetului, cuvintele sunt reci; aceasta este ca apa pentru plante. El trezește cuvintele la viață, însuflețindu-le cu harul său primit de la Dumnezeu, schimbându-le starea, uneori chiar sensurile, alteori, conferindu-le chiar sensuri noi.

Când poetul contemplă și/ sau scrie un poem sau un soliloc, timpul se oprește în loc. Cine se uită peste umărul poetului când scrie intră într-un alt timp și spațiu, ca și când ar intra într-o cameră secretă, athanor al creației.

Cine iubește un poet se iubește pe sine, dar, mai presus de toate, îl iubește pe Dumnezeu, căci poetul este unul dintre entuziaștii care va mărturisi frumosul și bunătatea semenilor săi la Judecata de Apoi.

Po(e)mul vieții

MOTTO:

„In order to write about life, first you must live it." (Ernest Hemingway)
„Fais de ta vie un rêve et, d'un rêve, une réalité." (Antoine de Saint-Exupéry)

I

O, pom al vieții din tainicul Eden
Al Poeziei, falnica-ți coroană
Ascunde-al imaginației numen
Și-orice frunz-a ta pare o icoană
Din care sfinții ghiersului mă privesc
Protectori, cu nimbul lor împărătesc.

Eu strâng a sentimentelor comoară
Nutrindu-se, ah, cu cel mai pur mister
Și vrejul visului se înfășoară
Pe aracul gândului, până la cer;
Pentru a găsi vieții cel mai bun sens,
Trăiesc orice clipă cât mai intens.

O șoaptă de dragoste e poemul
Pe care vântul o poartă peste tot.
Poetul nu-i decât un smerit emul
Al Celui Ce-i numit Domnul Savaot,
Iar fiecare silabă dintr-un vers
Cuprinde-n sine un întreg univers.

II

Ce este visul? O a doua viață
Ce mi se-oferă fără nimic în schimb
Decât s-ascult smerit dulcea-i povață,
Făurind în tihnă magicu-mi Olimp.
În toiul visului, sunt alt om parcă.
Vâslesc pe râul vieții, într-o barcă,
Și-ncerc să aprind ai credinței tăciuni
Spre-a-mi lumina drumul spre nemurire,
Ca să scap de-ale lumii deșertăciuni
Și să mântuiesc păcătoasa-mi fire.
Azi, când mănânc a dragostei azimă,
Strig către Tine, Doamne: Auzi-mă!

Eu sunt cel ce urcă pe Everestul
Destinului, cu lira într-o mână,
Și cânt în chip tulburător po(e)mul
În vechea, sublima limbă română
Și-orice ființă își vine în simțiri
Atunci când aude faste proroci ri.

III

Ascuțită ca un vârf de creion
Este ziua când compun stihuri de dor
Și picur stropi de venin de scorpion
Pe rana ștearsă c-un burete de nor.
Tare mi-e teamă și sper deopotrivă
Nimic să nu mai plutească-n derivă.

E viața cât un zbor de fluture regal
Ce merită trăit la înălțime.
Se scurg rapid clipele fără egal
Și nimic nu întrece-n ascuțime
Zilele de când mă tot gândesc la ea.
Pe-aripi de fluturi îi trimit dragostea.

Viața curge ca apa nefiltrată
De la robinet; uneori, nu are
Debit, alteori, șuvoaie se-arată,
Forțând ale chiuvetei stăvilare.
Dar chiar și-așa, nimic nu poate opri
Ceea ce este menit de zeu a fi.

Prof. **Cristian Gabriel MORARU**

Cenaclul revistei *„Teleormanul cultural"* - ediția mai 2025 -



„Teleormanul cultural" este un brand cultural care se dezvoltă pe zi ce trece. Astfel, sub egida revistei de cultură și atitudine care apare la Roșiori de Vede, există o colecție de carte, în cadrul căreia, până în prezent, au fost publicate, la Editura Aius din Craiova, patru volume. Mai mult, în data de 20 martie 2025, a fost inaugurat și Cenaclul Revistei „Teleormanul cultural", menit a avea ritmicitate mensuală, a treia ediție a Cenaclului desfășurându-se în data de 27 mai 2025, la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu" din Roșiori de Vede. Evenimentul, moderat de scriitorul și criticul roșiorean Cristian Gabriel Moraru, s-a desfășurat începând cu ora 15, durând aproape două ore.



În prima parte a programului, dna Veronica Cojocaru, muzeograf, a prezentat succint activitățile culturale desfășurate la muzeul roșiorean, în special cea mai recentă expoziție dedicată căpitanului aviator Gheorghe Stănică. Au citit apoi din lirica proprie următorii membri ai cenaclului: Daniela Achim Harabagiu, prof. Cristian Gabriel Moraru (care a citit poezii din volumul *Ciuleandra ideilor mele*, proaspăt lansat, dar și câteva poeme ale adolescentei Medeea Ioana Zoltan, care nu a putut participa la această ședință de cenaclu) și prof. Domnița Neaga, una dintre cele mai importante poete din cultura teleormăneană actuală.

Părintele Nicolae Sin a citit poemul *Chemarea jertfei*, care poate fi considerat debutul său poetic, iar prof. Ion Scarlat a citit epigrame proprii, dar și epigrame semnate de Ion Pena, Sorin Olariu sau de(spre) Păstorel Teodoreanu. Prof. dr. Iulian Bitoleanu ne-a împărtășit opiniile critice despre cărțile regretatului critic și istoric literar Alex Ștefănescu, care vor fi publicate ulterior în spațiul revuistic. Profesorul Liviu Nanu a citit câteva parodii, una dintre ele cântând-o în duet cu artistul Ion Stîngă, care ne-a delectat și cu alte cântece ce-au destins atmosfera. A mai citit din lirica proprie poeta Mira Glodeanu, venită de la Bruxelles. La eveniment, au fost prezenți și elevi de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu", coordonați de dna bibliotecar Nicoleta Elena Niță, dar și prof. Dănuț Parpală, președintele Asociației Învățătorilor Teleormăneni.



În partea a doua a programului, a fost lansată cea mai recentă apariție în colecția editorială „Teleormanul cultural", și anume, antologia de poezii *Rădăcinile dorului* (Ed. Aius, Craiova, 2025) a talentatului poet teleormănean George Băicoianu. Cartea a fost prezentată de criticul literar Cristian Gabriel Moraru, cel care semnează și postfața volumului. Poetul George Băicoianu a citit din creația proprie, apoi a oferit autografe tuturor celor prezenți.



Așadar, o nouă întâlnire memorabilă între oameni cu suflet frumos și înzestrați cu har artistic! Mulțumiri călduroase gazdelor noastre și tuturor celor prezenți la acest eveniment cultural! Împreună suntem mai puternici! Să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru tot și să ne bucurăm de ceea ce putem împărtăși unii altora!

Prof. **Cristian Gabriel MORARU**
Foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ**

Meridiane critice

Cumpătat, galant în critica de întâmpinare

Pe *Raftul de la colț*, vol al IV-lea (Ed. Castrum de Thymes, Giroc, 2022), Daniel Luca așază 105 cărți aparținând a 82 de autori, unii deja cunoscuți, validați de istoria literară (Anghel Dumbrăveanu, Ana Selejan), cu oarece vizibilitate (Nicolae Silade, Ana Ardeleanu, Domnița Neaga, Cristian Gabriel Moraru…), alții aflați la început de carieră (2-3 plachete), ilustrând diversitatea genurilor, a stilurilor. Structura recenziilor constă în survolarea eficientă a operei, punctarea tipologică (proză, poezie, critică literară…), stabilirea temelor și a motivelor, eventuale afinități cu mari creatori, comentariul strofic/indicarea tramei, cota de expresivitate și diagnosticul explicit, implicit, sugerat sau amânat din motive plauzibile. *Lacrima de întuneric* a apreciatului poet timișorean **Anghel Dumbrăveanu** camuflează uitarea, speranța, împlinirea în plan erotic. „Și prin clipa mea de întuneric trece o barcă/ În care poetul bea singur uitarea" (Daniel Luca, op.cit, p.26). Fericirea își trage seva din iubire, element elocvent de la romantici încoace. De reflectat la titlurile *Cântecul sturzului, În odăile vântului, Numai vulturii beau din izvoare*… **Ana Selejan** (prof.univ.dr la Litere, ULB Sibiu) insistă în studiul monografic dedicat lui Blaga pe ubicuitatea locativă (multe case), alternanța muzelor, deși iubirea pentru soție rămâne inegalabilă, călătoriile peste hotare, rutele intelectuale, editurile etc. **Nicolae Silade** e adeptul poemelor în proză (amintind cumva de Baudelaire?), în *Calea Victoriei.* Trăirea în prezent ar însemna spălarea pe creieri, zice recenzentul, resetarea individului și pornirea spre borna zero. **Marilena Apostu** cultivă în opera sa tăcerea, liniștea, lumina, bezna, moartea, dragostea… „Ceața pictează îngeri pe lumini"; „Uneori moartea vine ca o domnișoară". **Domnița Neaga** și-a clădit un sanctuar de liniște, armonie, lucidă de efemeritatea clipei: „Viața mea e o clepsidră /de ceară". Imaginea timpului trăit (**Ion Scorobete,** *Bagaje de mână cu sau fără izoletă*) cu unele incursiuni spre vremurile întunecate deconspiră un univers cu nimicuri și prefăcătorii etichetate drept legi. O lirică actualistă, comparativ cu cripticul, ermeticul **Octavian Mihalcea**. **Cristian Gabriel Moraru** oglindește omul solitar, dar și solidar, dornic/căutător de prieteni adevărați precum Enkidu (vol.*Libertatea sinelui unic*). Dincolo în *Fotopoeme și alte trăiri*, C.G.M. se arată, prin rime rare, licențe poetice, un noncoformist (după Daniel Luca), dar și un înnoitor prin profesiunile de credință. **Lucia Bibarț** compune povești pentru cei mici. O talonează **Costel Simedre** (*Cartea cu povești*), un îndemn de a contempla și favoriza zborul, de a nu respinge iluziile. De aici pășim spre proza romanțioasă a **Cameliei Monica Cornea.** La **Amy Drăgoianu** predomină poezia despre viață, cu lumini și umbre. Arta are rol de catharsis, de salvator, protector al ființei umane. O schimbare de macaz cu **Daniel Mariș** și developarea unor secvențe din viața și activitatea unor personalități Cesare Pavese, Ernesto Sabato, Brâncuși, Ion Scărarul. **Veronica Blaj** ticluiește destinul unei regizoare americane. După un debut în forță, Daniel Luca ne asigură că **Nicolae Toma** a avut o traiectorie artistică ascendentă. Cu *Ziduri ascunse*, **Norica Isac** stârnește lupta dintre iubire și resentimente. La granița dintre idilism și realism, **Constantin Rupan** surprinde îmbătrânirea satului. Pe coordonate similare, **Daniela Văleanu** mizează pe legendele din nu puține cotloane ale patriei. **Sebastian Burnaz** și-a apropriat mileniul nostru în roman de formula fantasy tangent la science fiction. Nu departe de acesta se găsește **Raul Alexandru Mitruți** – proză între basm și fantasy. Cu o poezie în stil reportericesc ne întâmpină **Emil Mircea Nețiu.** Deținătoarea unei scrieri optimiste, **Georgeta Minodora Resteman** chiar crede în *Înflorirea luminii*. În schimb, **Dumitru Sârghie** – ludic, lexical prin *Anastrofe,* în culegerea insolită *abcdetc.* Un iz de revoltă contra dogmelor: romanul *Anotimpurile* de **Vasile Dan Zaberca.** Nu suntem siguri că strigătul semiexistențialist *Mi-e frică* al **Victoriei Fonari** de la pag.69 l-a perceput și **Erika Bloj**, o prezumtivă paseistă, interesată de tema iubirii și, câteodată, a artei. Nu exclud regulile jocului întru iubire nici *Cotidiene*(le) *pariziene* orchestrate de **Veronica Balaj. Daniel Marian „**are abilitatea – în *pașaport de imunitate* - de a face haz de necaz, într-o manieră inconfundabilă" (ibidem, p.122). Sentimentul acela nobil lasă urme, vorba lui Nichita (*Leoaică tânără, iubirea*), deoarece „după fiecare iubire/ electroșocuri la minut…", constată și **Daniela Mihăeș** (ibidem, p.124).).

Prof. dr. **Iulian BITOLEANU**
Colegiul Național „Anastasescu" Roșiori de Vede
Membru al Uniunii Scriitorilor din România și al Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (UZPR)

Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie

Oameni care au fost

Medicul chirurg Alexandru I. Boangher



În orașele mici, mitul doctorului a supraviețuit. Acolo unde au existat medici cu vocație de apostoli, care și-au înțeles menirea și au respectat jurământul depus, nu putea să fie altfel. Poate e și aceasta o formă de credință, poate e numai dragoste pentru om și respectul pentru profesia îmbrățișată. La Roșiorii de Vede, nu putea fi altfel. Viața, de cele mai multe ori, bate orice ficțiune. Dar, pentru a deveni medic, trebuie să iubești oamenii, să fii credincios, să știi să te sacrifici pentru alții. Aceste calități le-a avut medicul chirurg Alexandru I. Boangher, din Roșiorii de Vede.

El s-a născut la 28 mai 1919, fiind al doilea din cei patru copii ai familiei Ilie și Anica Boangher, în comuna Mihăiești din Sus din județul Olt. Mama sa, Anica, fiică de preot, era un om de o puritate și sensibilitate deosebite și, chiar dacă nu făcuse studii înalte, poseda nativ o inteligență sclipitoare, completată de un simț al măsurii și bunei cuviințe deosebite, transmise și copiilor săi.

Tata, „venetic" transhumat în zona de câmpie din părțile Ardealului, provenea dintr-o familie de sași ardeleni, fiind un exemplar tipic de rigurozitate, corectitudine și hărnicie nemțească. Era absolvent de șase clase. (Se pare că, în original, numele de „Boangher" era de fapt „Buger", fiind naturalizat în actuala sa formă). Având o stare materială bună, realizată prin muncă și agoniseala lor, cei doi soți se ambiționează să-și educe cei patru copii, Ioana, Alexandru, Dumitru și Maria, la școlile cele mai înalte.

Alexandru I. Boangher urmează cursurile școlii primare în satul natal și, dând dovadă de „aplecare spre carte", este primul dintre copiii familiei Boangher care pleacă la Gimnaziul „Frații Ionel și Nicolache Anastasescu" din Roșiorii de Vede. Astfel, între anii 1935-1939, urmează cursurile acestei școli, unde se distinge ca un elev bun, disciplinat, așa cum își aminteau peste ani și foștii profesori, Gheorghe I. Neagu, Petre F. Voivozeanu, Florin Chiru Nanov și Ecaterina Leţu. Clasa a VIII-a o urmează la Liceul „Sfântul Haralambie" din Turnu Măgurele. Examenul de bacalaureat îl susține însă la Colegiul „Ionel I. Brătianu" din Pitești, în 9 septembrie 1939, fiind nominalizat, la afișarea rezultatelor, al „șaselea".

În anul 1940, participă la examenul de admitere la Facultatea de Medicină din Cluj, devenind, în același an, student al acestei facultăți. Deoarece, în iunie 1941, începe pentru România al Doilea Război Mondial, este trimis pe front, în primele rânduri, unde activează ca sublocotenent de infanterie motorizată. Pe „Frontul de Răsărit", în timpul unei misiuni de recunoaștere, în fruntea căreia se afla, motocicleta pe care o conducea este izbită de un tanc inamic, moment în care însoțitorul lui din ataș moare, iar el este rănit prin împușcare. Este recuperat de camarazi, pansat și trimis în țară, unde își revine greu, apoi este demobilizat.

În toamna lui 1942, încă nerefăcut deplin, revine la cursurile Facultății de Medicină din Cluj. Studiază, muncește din greu în condițiile acelea ostile ale războiului, dar are norocul deosebit de a avea ca profesori pe creatorii de medicină românească, profesorii: Ion Goia, Iuliu Hațieganu, Ion Făgărășanu, Vasiliu, Hulubei și alții, cărora le va purta toată viața un deosebit respect. Va face un adevărat cult pentru ei, cei care l-au învățat nu numai carte, ci multă, multă meserie și umanism, transformându-l într-un adevărat practician și un om dăruit profesiei. A absolvit facultatea cu calificative maxime, motiv pentru care i s-a solicitat să-și practice profesia în calitate de asistent universitar la Facultatea de Medicină din Cluj, unde, de altfel, rămâne aproape un an.

Frământat de starea de mizerie postbelică a ținuturilor natale, renunță la cariera universitară și se dedică exclusiv activității de medic rural, mai întâi în comuna Peretu, apoi în comuna Rădoiești. Prin munca sa asiduă, organizează dispensarul medical din Peretu la standarde înalte pentru vremea aceea, făcându-se remarcat de unul dintre medicii celebri ai zonei, doctorul Ștefan Noica din Roșiorii de Vede. La insistențele acestuia, se mută la Roșiorii de Vede, face specializarea și devine medic chirurg la Spitalul orășenesc, făcând echipă cu reputații doctori Horia Popescu, Marin (Bebe) Gâdea, Victor Nițulescu și alții

În 1952, se căsătorește cu Ileana Popescu, profesoară de limba română și nepoată a doctorului Ștefan Noica, și au împreună doi băieți: Mihai (inginer mecanic) și Alexandru (inginer constructor), ambii locuiesc acum la București.

Doctorul Alexandru I. Boangher era un om demn, serios, bun organizator și, de aceea, este desemnat să alcătuiască serviciul donatorilor de sânge din Roșiorii de Vede, fiind chiar medaliat pentru competența sa. El este și organizatorul unui puternic centru zonal de oncologie, implicându-se direct în orice fel de activități profesionale și sociale.

Avea simțul pedagogic dezvoltat și mulți ani a predat obiectul „Igiena" la Liceul Anastasescu și la cursurile de „surori de caritate" din Roșiorii de Vede.

Deși originile sale sociale (fiu de chiabur) erau socotite nesănătoase din punct de vedere politic, accentuate apoi și prin căsătorie cu descendența directă a doctorului Ștefan Noica, meritele sale profesionale, sociale și mai ales umane îi fac pe conducătorii vremii să i le recunoască și să fie numit în funcția de director al Policlinicii din Roșiorii de Vede, funcție pe care o deține până la ieșirea la pensie. Tot în această perioadă, este ales și președinte al Comitetului Național de Luptă pentru Pace al regiunii București, moment când i se solicită să plece din Roșiorii de Vede și să ocupe un post de medic chirurg la Spitalul „Colțea" din capitală. Animat însă de aceleași convingeri care l-au făcut să renunțe la cariera universitară, declină această propunere și își continuă activitatea medicală în Roșiorii de Vede, până la momentul pensionării și chiar după aceea. Doctorul Alexandru I. Boangher era recunoscut pentru onestitatea lui, pentru ideea de familie pe care o avea: soția, copiii, părinții și frații trebuie respectați. Deviza lui era: „Respectă și iubește oamenii ca să fii și tu respectat și iubit, nu spune niciodată – nu se poate, pentru că dacă vrei cu adevărat ceva, poți".

Era întotdeauna dornic să cunoască tot mai mult, de aceea, citea mult și nu numai ce apărea în domeniul medical, ci și în artă, istorie, literatură etc. Era un om cult, cunoștea bine limba germană și franceză, multă muzică (mai ales cultă). Avea o voce frumoasă și-i plăcea să cânte la petreceri sau în zilele când era vesel și totul îi mergea bine.

Doctorul chirurg Alexandru I. Boangher s-a stins din viață la 14 aprilie 2000, fiind înhumat la Cimitirul Municipal din strada Stelian Popescu, alături de părinții săi. A fost plâns și condus pe ultimul drum nu numai de familie, ci și de o mulțime de oameni din oraș și din satele din împrejurimi. Se pare că viața lui nu a fost spectaculoasă, dar a rămas și acum în sufletele oamenilor pe care i-a îngrijit cu dragoste și devotament respectându-i.

Prof. **Argentin St. PORUMBEANU,**
membru UZPR
Foto*: arhiva personală a autorului*

Parfum de epocă — Russenart - cetatea culturală

„Doctoratul m-a ajutat să pot profesa până la vârsta de 77 de ani"(II)

interviu cu medicul Virgil Sotirescu (n. 22. 06. 1931 – d. 18. 10. 2022) cetățean de onoare al Municipiului Roșiori de Vede

(continuare din numărul trecut)

Gabriel Argeşeanu (GA): Familia dumneavoastră a avut o tradiție medicală?

Virgil Sotirescu (VS): Am avut un unchi doctor ginecolog. Mama, Iulia, era din Basarabia, din Cuciulia (Tighina), o localitate lângă Prut. Și eu sunt născut tot în Basarabia, dar în Chirsova.



Dumitru Sotirescu



Iulia Sotirescu

Tata, Dumitru, era din Trivale Moșteni, singurul care a făcut școala normală, la început la Alexandria și apoi la Constanța; iar pentru că erau unsprezece frați și trebuia să ai pământ ca să rămâi în sat, a ales să vină în Basarabia, unde s-a căsătorit cu mama, care era învățătoare. După cum știți, și el a fost învățător la Roșiori, la Școala nr. 2. Ceea ce probabil nu știți despre tata este că a fost deținut politic, făcând un an de pușcărie la Pitești și doi ani la Jilava. Refugiul m-a adus la „Anastasescu" de la liceul din Comrat.

Eu am o mare afecțiune pentru medicii care vin din această zonă, ajutându-i ori de câte ori am avut ocazia. Chiar și în spitalul nostru au fost medici basarabeni. Îmi aduc aminte că m-a chemat ministrul Dan Georgescu să-mi spună că este un medic chirurg din Basarabia care ar vrea să vină la Roșiori, și am acceptat pe loc.

(GA): În ce circumstanțe ați reușit să urmați facultatea, având în vedere că tatăl dumneavoastră era deținut politic?

(VS): La Roșiori, când am depus actele pentru dosarul meu la partid, în dreptul tatei scria: „uneltire împotriva orânduirii sociale, omisiunea nedenunțării". Venise unul Boia din Roșiori la tata să-i dea bani și lucruri pentru cei care făceau rezistență în munți; iar tata l-a refuzat pe motiv că are trei copii la facultate, explicându-i totodată că nu dorește să se implice într-un astfel de demers riscant. Când l-au prins pe acest Boia, automat l-au târât și pe tata după el, chiar dacă tata nu făcuse decât să refuze a da acel ajutor. Tata a fost dus la Pitești, iar eu a trebuit să mă duc la facultate la Iași, unde, în fiecare an, duceam o adeverință eliberată cu risc de la domnul Dinu Iliescu că tata este învățător la școala nr. 2 din Roșiori, pentru a nu se afla că este deținut politic. Când eram în anul patru, sora mea, care era la litere la București, preparatoare la profesorul Tudor Vianu, foarte bine cotată profesional, a fost dată afară din facultate; iar pe mine m-a chemat o doamnă de la cadre, care avea fiica colegă cu mine, să-mi spună că trebuie să plec din Iași pentru că mi se va trimite



dosarul la verificat la Roșiori și vor fi probleme mari. M-a îmbărbătat spunându-mi că pe răspunderea ei va scrie în dosar că este verificat, și să cer mutarea la București. Am mers la profesorul Batcu pentru aprobat, cerându-mi el să-i explic motivul, care mi-a aprobat, cu mult regret, transferul. Marele meu noroc, când am ajuns la București, a fost o rudă, nea Ionică, care fusese comunist și stătuse în pușcărie cu Gheorghe Gheorghiu-Dej, și îl cunoștea pe Drăghici, cel care răspundea de Securitate. În seara când i-am spus lui nea Ionică despre catastrofa ce era pe cale să se producă în evoluția mea, am și fost chemat la minister de Drăghici, pe la zece seara, pentru a da relații cu privire la motivul arestării tatălui meu. Mi s-a dat asigurări că nu voi fi dat afară din facultate. Pentru sora mea, nu a mai avut ce face, dar la patru dimineața, o mașină l-a adus pe tata acasă, eliberat la ordinul lui Drăghici. Dar orice bine făcut de securitate se întoarce cu probleme mult mai greu de stăpânit. Însă, când am venit la Roșiori, am avut mari probleme cu Securitatea, pentru că urmăreau să mă determine să devin informator. Aceasta fiind o practică des întâlnită pentru a pune presiune pe copiii cu părinți deținuți sau foști deținuți, chiar dacă mulți azi nu mai recunosc. Chiar și Știrobăneanu dăduse aviz favorabil pentru recrutarea mea. Dar eu am avut discuții dure cu cei ce încercau, fapt pentru care nu au reușit să facă nimic.

(GA): Cine sunt cei ce făceau presiune asupra dumneavoastră?

(VS): Problemele mi le crea colonelul Puiu din Roșiori și încă un ofițer, iar Lică, care era inspector șef, m-a chemat la județ și m-a luat la întrebări de ce refuz. I-am răspuns cum am știut mai bine, amintindu-i că sunt și deputat de Teleorman și că nu are ce să-mi facă. Și totuși eu eram conștient că îmi vor face greutăți. Se știe clar


Dr. Virgil Sotirescu, împreună cu fetele sale, Luminița și Ligia, fotografiați în Grădina Publică

că am fost schimbat din funcția de director de spital ca urmare a deselor refuzuri de a deveni informatorul Securității. Eu știam care sunt cei care acceptaseră să devină informatori și nu am vrut să mă amestec cu ei.

(GA): Cum ați reușit să deveniți deputat în 1972, în ciuda presiunilor politice și ale Securității?

(VS): Din 1972, timp de doi ani, am fost deputat. Deputat am devenit și în urma unui val de simpatie ce venea din partea organelor de stat și de partid, pentru că eram corect în munca mea.

(GA): După decembrie 1989, ați fost ales vicepreședinte al Frontului Salvării Naționale (FSN) pe Teleorman. Ce v-a determinat să acceptați această funcție?

(VS): Totul a început cu un telefon pe care l-au dat acasă niște tineri care ocupaseră Primăria Roșiori. A răspuns soția, spunându-le că sunt de gardă. Au sunat apoi la spital, și le-am explicat că sunt pentru revoluție, dar nu puteam părăsi tura de gardă. Am fost însă chemat la Alexandria, câteva zile mai târziu, și numit vicepreședinte al Frontului. Președinte era profesorul Ion Morar, era și medicul Liviu Vasilică, dar nu am stat decât câteva luni, deoarece nu puteam accepta tot felul de cereri de arestare care excedau cadrul legal, mai ales că atunci ne confruntam și cu un vid legislativ. Era o continuă dorință de vendetă, poate îndreptățită, dar în orice caz nu corectă juridic.

(Fotografii din arhiva doamnei Luminița Sotirescu)

(urmare în numărul viitor)

Gabriel ARGEȘEANU

Zilele Municipiului Roșiori de Vede - ediția a XXV-a -

- continuare din pag. 4

mențiuni pentru cele mai frumoase spații verzi amenajate de cei mai gospodari cetățeni ai municipiului, dar și celor mai implicate asociații de proprietari.

Astfel, în cadrul sărbătorii locale „Zilele Municipiului”, pe scena de spectacol a Clubului Copiilor din Municipiul Roșiori de Vede, unde a avut loc evenimentul din cauza condițiilor meteo nefavorabile, primarul municipiului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, a mulțumit și a înmânat diplomele și premiile în bani celor care au înțeles că spațiile verzi sunt un mare beneficiu pentru mediul nostru, iar prin efortul depus scriu o pagină importantă în cartea de vizită a locului în care trăiesc și contribuie la promovarea imaginii acesteia.

În urma jurizării, membrii comisiei au punctat originalitatea, impactul vizual, curățenia și aspectul spațiilor amenajate, acordând următoarele premii: Premiul I – Costescu Marian; Premiul al II-lea – Dicu Antoneta; Premiul al III-lea – Ciobanu Doina; Mențiune I – Eremia Sorin; Mențiune I – Stancu Paul; Mențiune II – Mariș Iuliana; Mențiune III – Viișoreanu Mioara; Mențiune III – Isar Anica.

De asemenea, comisia a mai acordat Premiul I Asociației de Proprietari „Renașterea” – președinte: Ion Gheorghe și Premiul al II-lea Asociației de Proprietari „Rahova” – președinte: Vîrșă Sorin.

Felicitări tuturor!

• Festivalul-concurs de muzică populară „Alexandru Dachin”

Sărbătoarea locală „Zilele Municipiului”, organizată de Primăria Municipiului Roșiori de Vede prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, a adus publicului posibilitatea de a admira frumusețea costumelor populare românești, precum și de a asculta melodii consacrate interpretate de cunoscuți soliști teleormăneni și nu numai. O dovadă în acest sens o reprezintă *Festivalul concurs de muzică populară „Alexandru Dachin”,* ediția a IV-a, dedicat celui care a fost vocea de aur a folclorului roșiorean. Astfel, pe scena sălii de spectacole a Clubului Copiilor din Roșiori, au urcat în aplauzele publicului prezent Ansamblurile „Voiniceii” și „Mugurașii” de la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”, coordonator prof. Andrei Hamza.



Momentul artistic a fost urmat de evoluția concurenților care au dovedit un talent autentic în interpretarea melodiilor alese, ceea ce a îngreunat și mai mult misiunea juriului de a selecta pe cel mai bun. În cele din urmă, juriul – reprezentat de: renumita interpretă de muzică populară, Cetățean de Onoare al Municipiului Roșiori de Vede, dar și al Județului Teleorman, Floarea Calotă – președinte; Gheorghița Nicolae – specialist în etnologie și folclor, prezentator al emisiunii „Tezaur folcloric”, Iuliana Cîrnaru – consilier Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Teleorman; Andreea Dachin (fiica solistului Alexandru Dachin) și Alexandra Bălăreanu – a acordat următoarele premii: Trofeul Festivalului de muzică populară „Alexandru Dachin” 2025 – Mihalache Raisa (Tătărăștii de jos); secțiunea 9-15 ani: Premiul I – Ivana Ștefan Denis (Lunca); Premiul al II-lea – Bonar Diana Gabriela (Turnu Măgurele); Premiul al III-lea –



Dobrin Andreeas Ionuț (Peretu); Premiul de popularitate – Stoica Matei (Videle) și Iordan Maria (Turnu Măgurele); secțiunea 16-35 de ani: Premiul I – Staicu Alexandru Răzvan (Popești Leordeni); Premiul al II-lea – Mintosu Robert (Ulmeni); Premiul al III-lea – Falcă Elena (Roșiori de Vede); Premiul C.J.C.P.C.T. – Rizea Ioana Rebeca (Alexandria) și Ciuciuc Ionuț Cătălin (Turnu-Măgurele).

Festivitatea de premiere a fost urmată de spectacolul de muzică populară „Pe la noi, prin Teleorman”, susținut de Raisa Mihalache, câștigătoarea Trofeului „Alexandru Dachin” 2025; Alexandra Bălăreanu, câștigătoarea Trofeului „Alexandru Dachin” 2024; Ansamblul Burnasul; Gheorghița Nicolae și Floarea Calotă – un regal de folclor ce ne amintește că „noi locului ne ținem, cum am fost așa rămânem”: receptivi la promovarea valorilor culturale strămoșești.

• Sportul – vedetă în ultima zi de sărbătoare

De 25 de ani, sărbătoarea locală „Zilele Municipiului” premiază excelența și aduce în prim plan elitele locale și oamenii care dau suflet și valoare comunității noastre, cu atât mai mult cu cât anul acesta celebrăm 640 de ani de atestare documentară și 30 de ani de când localitatea noastră a fost declarată municipiu. Timp de trei zile, orașul nostru a fost în sărbătoare, cu un program bogat de evenimente dedicate întregii comunități, chiar dacă vremea nu a fost mereu de partea noastră, însă bucuria și spiritul festiv au rămas neclintite.

Ziua de 25 mai a fost dedicată sportului. Încă de la primele ore ale dimineții, s-a desfășurat concursul de șah și tenis de masă, dar și finala Cupei „Zilele Municipiului la tenis de câmp”. Și cum cele trei competiții și-au desemnat câștigătorii, i-am invitat la Casa de Cultură, acolo unde au fost premiați de primarul municipiului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, pe care vrem să îi prezentăm: *Concursul de șah:* Locul I - Savu Ionut; Locul al II-lea - Ciufudean Theodor; Locul al III-lea - Ivascu Sorin Adrian. *Concursul de tenis de masă:* Locul I - Alecu Ianis, Locul al II-lea - Nicolaescu Sabin, Locul al III-lea - Dincă Mircea, Locul al IV-lea - Savu Mugurel. *Cupa „Zilele Municipiului la tenis de câmp”:* categoria < 18 ani: Locul I - Drăghici Mihnea, Locul al II-lea - Ursu Theodor, Locul al III-lea - Sîrbu Alexandru; categoria 18-50 ani: - Locul I - Pană Alejandro, Locul al II-lea - Stancu Robert, Locul al III-lea - Lăcoviște Sorin; categoria 50+ ani: Locul I - Popescu Marius, Locul al II-lea - Stan Emilian, Locul al III-lea - Alexe Lucian.

Dacă este să privim municipiul Roșiori de Vede prin latura sa sportivă, putem spune că aici există o tradiție bogată, iar sportul cu balonul rotund nu face excepție. Anul 1929 este considerat anul de cotitură pentru ceea ce avea să însemne mișcarea fotbalistică la nivel de oraș, fiind anul când a luat ființă „Sporting Club”. I-au urmat echipele de fotbal: „C.F.R.”, „Rova”, „Textila”, „Robema”, iar în anul 2008 – „Sporting Roșiori”.



Și pentru că tradiția fotbalului roșiorean continuă și trebuie să continue, au fost alături de noi echipele de copii și juniori ale Clubului „Sporting Roșiori” și cărora edilul oralului le-a oferit diplomele de excelență în sport: Echipa de copii UNDER 11 – finalistă la turneul național în anul competițional 2024-2025 – echipă antrenată de Dumitru Paciurea, precum și Echipa de juniori UNDER 15 – campioană județeană în acest an competițional – echipă antrenată de Dănuț Ivănică.

A urmat, poate, unul dintre cele mai frumoase evenimente cuprinse în programul celei de a XXV-a ediții Zilelor Municipiului, atunci când Primăria Municipiului Roșiori de Vede și Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport au omagiat ***Legendele fotbalului roșiorean*** – ediția a II-a, de data aceasta fiind pusă în lumină ***Generația 1980-1990***.

După vizionarea materialului video „Legendele Fotbalului Roșiorean”, realizat de Aurelia Bărbuț, șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, documentar care a adus emoție printre participanți, legendelor generației de fotbaliști din perioada 1980-1990 le-au fost oferite diplomele de excelență în fotbal, tricouri și medalii inscripționate cu logo-ul evenimentului, de către primarul municipiului.

Iar *Legendele* au intrat în „scenă” chiar ca pe stadion, crainicul fiind nimeni altul decât... Gabriel Argeșeanu, astfel: Alecu Dan Orlando; Baboi Ștefăniță; Bădăuță Gelu; Bădoi Leontin; Berechet Constantin; Camen Adrian; Codrea Sorin; Cojocaru Ion; Dedu Adrian Marian; Diculescu Adrian; Dinu Marian; Ditoiu Daniel; Dobre Vasile; Dragomir Ionuț; Dumitriu Florea; Frumosu Florea; Florin Marin; Iboiu Gabriel; Iliescu Gheorghe; Ionescu Adrian; Liță Sorin; Manea Florea; Mara Paul; Mareș Tudorel; Marinescu Paraschiv; Micu Valentin; Mihai Vasile; Mușat Carmen; Nedelea Valerică; Nistode Daniel; Nistor Florea; Nițu Ilie; Paciurea Dumitru; Pană Gabriel; Păunică Alexandru; Petruș Iulian; Răceală Nicolae; Radoslav Iulian; Răducanu Aurel; Răducanu Laurențiu; Răducu Florin; Sandu Sandu; Scarlat Sorin Florin; Stanciu Daniel; Tecu Anton; Teodor Nicu; Tudor Daniel; Ursu Florin; Vâlcea Mitică; Vasile Picu; Vlădulescu Gabriel; Voicilă Florea; Voicu Nicușor și... antrenorul Dragnea Iulian, cel care anul trecut a venit cu ideea omagierii foștilor fotbaliști. Nici cei plecați într-o lume mai bună nu au fost uitați, în memoria cărora s-a păstrat un moment de reculegere.

„*Sportul are puterea să schimbe lumea. Are puterea să inspire. Are puterea să unească oamenii într-un mod în care puține lucruri o pot face*” (Nelson Mandela). De aceea, îndemnul nostru pentru toți, indiferent de vârstă, este să faceți sport și să rămâneți activi!

La mulți ani, Roșiori de Vede! La mulți ani, roșioreni! Povestea merge mai departe...

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

- continuare din pag. 1

Elementul de departajare a competitorilor a constat în expunerea viziunii lor privind *„Europa în care EU vreau să trăiesc”* - de către un reprezentant din partea fiecărei echipe.

Într-o zi cu totul specială, primarul municipiului Roșiori de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, a participat de manifestare și ne-a vorbit despre însemnătatea Zilei Europei, despre ce înseamnă să fii european într-o perioadă marcată de schimbări rapide și de provocări de tot felul, despre importanța demersului nostru din această zi dedicat Europei.



Ne-am bucurăm să avem alături de noi unul dintre cei mai activi reprezentanți ai rețelei BELC *„Construim Europa împreună cu autoritățile locale”* și anume prof. Cristiana-Mirela Piper-Savu, consilier local și, totodată, viceprimarul municipiului Roșiori de Vede. Cu membri în fiecare țară europeană, inclusiv în România, cu 148 de municipalități partenere, aceasta este o rețea paneuropeană de politicieni aleși la nivel local, ce stabilește o alianță fără precedent între Comisia Europeană și guvernele locale. BELC se desfășoară în strânsă colaborare cu Parlamentul European și cu Rețeaua europeană a consilierilor locali și regionali a Comitetului Regiunilor. Și pentru că manifestarea a avut o reprezentare județeană, a răspuns invitație noastre prof. Oana Stoicescu - inspector școlar pentru activități extrașcolare în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Teleorman, cu un mesaj de încurajare pentru tineri de a deveni cetățeni implicați în viața comunității și de a-și face auzită vocea. Despre democrație ca dar prețios primit de la predecesorii noștri, despre datoria noastră de a o păstra și de a o face mai puternică pentru generațiilor viitoare a vorbit managerul ED Teleorman, bibliotecar Marinela Rușanu.



Juriul concursului (în următoarea componență: președintele juriului: prof. Cristiana - Mirela Piper-Savu; membri: prof. Oana Stoicescu și bibliotecar Marinela Rușanu) a avut o misiune dificilă, acordând următoarele premii: Premiul I: ECHIPA „VICTORIOȘII” – compusă din elevi de la Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din Roșiori de Vede, coordonator prof. Monica Nedelcu; Premiul al II-lea: ECHIPA „EUROANASTA” de la Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede, coordonată de bibliotecar Daniela Delcescu, și ECHIPA „PEDA ALEXANDRIA”, alcătuită din elevi de la Colegiul Național Pedagogic „Mircea Scarlat” din Alexandria, coordonator prof. Florea Marius; Premiul al III-lea: ECHIPA „EU_economic” formată din elevi de la Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede, îndrumați de prof. dr. Daniela Gheorghescu; Mențiune: ECHIPA „EuRoLib” (European Romanian Library) formată din elevi colaboratori și cititori ai Bibliotecii Județene „Marin Preda” Teleorman – principalul punct de informarea europeană deschis de EUROPE DIRECT Teleorman, elevi coordonați de bibliotecar Nicoleta-Liliana Alexe, și ECHIPA „LT1” - alcătuită din elevi de la Liceul Tehnologic nr. 1, Alexandria, coordonator prof. Ştefan Adrian Pîrvulescu.

Pe timpul jurizării, publicul a beneficiat de o *„Lecție de informare europeană”* oferită de gazdele evenimentului, de intervenții, pe tema întâlnirii, ale unor tineri din public, dar și de momentul artistic „Identitate și valori europene”, susținut de prof. Tedy Stîngă și voluntari ai ED Teleorman.

Toți participanții la evenimente au primit materiale promoționale cu logo-ul Comisiei Europene și al ED Teleorman, dar și publicații editate de Oficiul pentru Publicații al UE.

Și pentru că pe 9 mai am celebrat Ziua Europei, la postul local de radio, Fresh FM, au răsunat, la ore fixe (08:00; 12:00; 16:00), acordurile Imnului Uniunii Europene, Oda Bucuriei, iar încă de dimineață, la centrul european de informare găzduit de Biblioteca Municipală Gala Galaction, s-a derulat programul „Ziua porților deschise la EUROPE DIRECT Teleorman”, prilej pentru teleormăneni de a vizita cochetul sediu al ED Teleorman, de a primi informații despre politicile și prioritățile UE, despre cum funcționează principalele instituții ale Uniunii Europene, despre finanțatorii proiectului ED Teleorman: Comisia Europeană și Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede, despre activitățile și misiunea Centrului.

Ziua Europei nu înseamnă doar omagiere, ci și speranță. Speranța că tinerii de azi, prin curajul de a gândi, de a întreba și de a construi împreună, vor duce mai departe valorile unei Europe unite. La Roșiorii de Vede, viitorul a început cu o dezbatere și cu încrederea că schimbarea pornește din școală.

La mulți ani, Europa! La mulți ani, europeni!

• *Viitorul este european – elevii din Alexandria învață să-l construiască!*

Într-o perioadă marcată de schimbări rapide și de provocări informaționale, lecțiile de informare europeană organizate de centrele EUROPE DIRECT devin instrumente valoroase pentru dezvoltarea unei comunități informate, responsabile și conectate la valorile Uniunii Europene.



În acest context, în data de 6 mai, Liceul Teoretic „Alexandru Ghica” Alexandria, instituție care candidează din nou la statutul de „Școală-ambasador a Parlamentului European”, a fost gazda unei astfel de lecții, organizată de ED Teleorman. Elevii și profesorii liceului au avut ocazia să participe la o sesiune interactivă axată pe teme actuale, precum combaterea dezinformării, promovarea drepturilor fundamentale și înțelegerea priorităților Uniunii Europene pentru perioada 2024–2029.



Echipa ED Teleorman și voluntarii Bianca Tutunaru și Andrei Frunzăreanu au susținut sesiunea într-un mod dinamic, încurajând dialogul și implicarea activă a participanților. Evenimentul a fost coordonat la nivel local de bibliotecara liceului, Adriana Gheorghe, și susținut de directorul instituției, prof. Silvia Păun.



Aceste lecții nu sunt doar simple prezentări informative. Ele joacă un rol educativ esențial în formarea civică a tinerilor și în stimularea participării active în viața democratică. Prin exemple concrete, discuții deschise și activități practice, elevii au învățat ce înseamnă să fie cetățeni europeni, care sunt drepturile lor și cum pot contribui la o societate incluzivă și tolerantă. De asemenea, lecția a facilitat accesul la informație verificată și de încredere, într-un context în care știrile false și manipularea digitală pot afecta profund percepțiile și deciziile tinerilor. Prin prezența unor voluntari implicați și a cadrelor didactice motivate, comunitatea locală beneficiază de un sprijin real în lupta pentru o informare corectă.

Și cum de fiecare dată recompensăm cei mai implicați tineri, premiul a revenit elevei Roxana Maria Cobârlie din clasa a IX-a. Felicitări, Roxana!

Cu siguranță, ne dorim ca aceste lecții să fie adevărate punți între comunitatea locală și instituțiile europene, punți care stimulează un sentiment de apartenență și responsabilitate comună, iar inițiativele centrului EUROPE DIRECT Teleorman nu doar informează, ci și formează generații de tineri pregătiți să înțeleagă și să construiască viitorul european.